

Dosar nr.

R O M Ȃ N I A

**CURTEA DE APEL C
SECȚIA DE LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
ÎNCHEIERE**

**Ședința publică de la
Completul compus din:**

PREȘEDINTE:

Judecător:

Grefier:

Pe rol se află judecarea apelului declarat de către apelantul reclamant *D.I.*, împotriva sentinței civile nr. din data de , astfel cum a fost completată prin sentința civilă nr. X din data de, precum și a apelului declarat de către apelantul pârât *SJU*, împotriva sentinței civile nr. XX din data de, ambele hotărâri judecătorești anterior menționate fiind pronunțate de către Tribunalul G, în dosarul nr., având ca obiect „calcul drepturi salariale”.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, a răspuns apelantul reclamant *D.I.*, prezent personal și asistat de către reprezentantul său convențional, avocat *B.I.*, conform împuternicirii avocațiale aflate la fila nr. n dosar apel, lipsind apelantul pârât *SJU*.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, de către grefierul de ședință, care a învederat următoarele: nu a fost depusă dovada achitării onorariului de expert de către apelantul pârât; a fost depus punct de vedere cu privire la sesizarea ICCJ cu o chestiune de către ambele părți, după care;

Reprezentantul apelantului reclamant, având cuvântul cu privire la cererea de sesizare a ICCJ privind disp. OUG nr. 62/2024, a considerat că în cauză nu se impune sesizarea ICCJ pentru pronunțarea unei hotărâri privind dezlegarea unei probleme de drept pentru că, în opinia sa, nu este o problemă de drept și există suficientă legislație în materie care poate fi aplicată în cauză, fără a fi nevoie de o interpretare dată de ICCJ.

Mai mult decât atât, a apreciat că ICCJ ar pronunța o soluție de respingere a cererii ca inadmisibilă, întrucât prin pronunțare s-ar da soluția în cauză.

Totodată, nu se impune sesizarea ICCJ întrucât alin. 6 L. 153/2017, de care se prevalează pârâtul, nu este aplicabil prezentei spețe, întrucât interpretarea textului este foarte clară, alineatul aplicându-se doar chemărilor de la domiciliu. Acest aspect este foarte important, întrucât face diferențierea dintre chemarea de la domiciliu și garda la domiciliu.

În speța de față nu se regăsește situația prev. de art. 6, respectiv a chemării de la domiciliu a medicului, întrucât reclamantul are contract de gardă, fiind linie de gardă organizată în cadrul SML G. Chemarea de la domiciliu exista înainte de a se înființa linia de gardă. Astfel, este foarte important ca instanța să analizeze parcursul legislativ și prevederile art. 38¹ din OMS 1768/2011 care a intrat în vigoare la data de 4.01.2012, articol care clarifică foarte clar problemele.

Concluzionând, a apreciat că nu se impune trimiterea cauzei la ICCJ, dat fiind faptul că există legislație lămuritoare, dar și faptul că punctul de vedere al pârâtului nu este destul de lămuritor.

CURTEA

Având nevoie de timp pentru a delibera, în conformitate cu prevederile art. 396 Cod de Procedură Civilă, va amâna pronunțarea în cauză la data de.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

Amână pronunțarea la data de

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, astăzi,

Președinte,

Judecător,

Grefier,

tehnored/data

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO

Dosar nr.

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL
SECȚIA DE LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la 20 Noiembrie 2025

Completul compus din:

PREȘEDINTE:

Judecător:

Grefier:

Pe rol, pronunțarea asupra dezbaterilor ce au avut loc în ședința publică din data de 12.11.2013, privind judecarea apelului declarat de către apelantul reclamant *D.I.*, împotriva sentinței civile nr. X din data de 29 Februarie 2024, astfel cum a fost completată prin sentința civilă nr. X1 din data de 11.04.2024, precum și a apelului declarat de către apelantul pârât *S.J.U.*, împotriva sentinței civile nr. X din data de 29 Februarie 2024, ambele hotărâri judecătorești anterior menționate fiind pronunțate de către Tribunalul G., Secția Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în dosarul nr., având ca obiect „calcul drepturi salariale”, în ceea ce privește sesizarea din oficiu a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procedura legal îndeplinită, fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei, după care,

Dezbaterile și concluziile părților în cauza de față au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 13.11.2025, care face parte din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la data de 20.11.2025.

C U R T E A:

În urma deliberării, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 și art. 519 Cod pr. civ. constată admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, având în vedere următoarele motive:

Instanța de apel a pus în discuția părților, din oficiu, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, cu privire la următoarea chestiune de drept: „dacă dispozițiile art. 3 alin. 2 și 3 din Anexa 2, Capitolul II din Legea nr. 153/2017 sunt aplicabile și în situația medicilor care sunt nominalizați să asigure asistența medicală de urgență în chemări de la domiciliu pentru perioada în care se asigură garda la domiciliu ori dacă în această situație, salariul/salarizarea ar fi reglementat/ă exclusiv în alin. 6 al art. 3 din Anexa 2, capitolul II al aceluiași act normativ.”

I. Expunerea succintă a procesului:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului G. - Secția Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale la data de 02.02.2023, sub nr., reclamantul *D.I.* a chemat în judecată paratul *S.J.U.*, solicitând să se dispună:

- obligarea paratului să achite pe ultimii trei ani anterior introducerii prezentei acțiuni (02.02.2023-03.02.2020) și pe viitor până la încetarea sau adoptarea altor acte normative, ori convenții/acte adiționale la contractul individual de muncă, în materie de salarizare, diferențele cu titlu de drepturi salariale, reactualizate la momentul plății, reprezentate de sporul de garda pentru orele de gardă executate la domiciliu, conform legii nr. 153/2017, Anexa II, Cap. II, art. 2, art. 3 alin.3, 4 determinat în cuantum de 50% din tariful orar aferent salariului de baza pentru orele de gardă efectuate în zilele lucrătoare și 100% din tariful orar aferent salariului de bază pentru orele de gardă

efectuate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care potrivit dispozițiilor legale nu se lucrează;

- obligarea paratului la plata dobânzii legale penalizatoare pentru neachitarea sumelor cuvenite la momentul exigibilității acestora;

- obligarea paratului să depună la CJP declarațiile nominale lunare rectificate corespunzător aferente perioadei de trei ani anterior introducerii acțiunii respectiv (02.02.2023-02.02.2020) și la plata contribuțiilor sociale aferente;

- obligarea paratului la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de soluționarea prezentei cauze.

Prin sentința civilă nr. X din data de 29 Februarie 2024, pronunțată de către Tribunalul G., Secția Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în dosarul nr., a fost admisă în parte cererea formulată de reclamantul D.I. împotriva pârâtului S.J.U.

A fost obligat pârâtul să plătească reclamantului suma netă de 201.481 lei, reprezentând drepturi salariale cuvenite și neachitate acestuia pe perioada 03.02.2020 - 02.02.2023.

A fost obligat pârâtul la plata dobânzii legale de 29.502 lei, aferente sumei de 201.481 lei, calculată la data de 31.10.2023.

A fost obligat pârâtul să depună la CJP declarațiile nominale lunare rectificative aferente perioadei 03.02.2020 – 02.02.2023.

A fost respins capătul de cerere privind obligarea pârâtului la plata contribuțiilor sociale aferente acestor drepturi salariale.

A fost obligat pârâtul să plătească reclamantului suma de 3.880 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță a reținut următoarele:

Reclamantul D.I., în calitate de medic primar în cadrul S.J.U. și-a desfășurat activitatea de garda la domiciliu în baza "Contractului Individual de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă", înregistrat cu nr. ... în Registrul General de Evidență a Salariaților, începând cu data de 27 octombrie 2016.

Obiectul acestui contract îl constituie efectuarea gărzilor de către personalul sanitar cu pregătire superioară, în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază, în completarea activității desfășurate în baza contractului individual de muncă nr., cu respectarea Regulamentului privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar, aprobat prin Ordinul M.S. nr., OUG nr. 20/2016 și OUG nr. 43/2016.

Potrivit art. 22 alin. (1) din Ordinul 870/2004 privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar, "(1) Asigurarea continuității asistenței medicale este obligatorie pentru unitățile sanitare publice din sectorul sanitar și se asigură prin serviciul de gardă."

În cuprinsul contractului individual de muncă, la rubrica "H. Salariul „la punctul 3 se menționează,, La tariful de gardă astfel determinat conform punctului 2, respectiv 74,40 lei, se adaugă un spor de 55% din tariful de garda pentru gărzile efectuate în zilele lucrătoare și un spor de 100% din tariful de garda pentru gărzile efectuate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit legii nu se lucrează".

Prin adresa nr. 1/11/03.01.2017 a C.J. Gorj a fost aprobată reorganizarea liniei de gardă la domiciliu în specialitatea medicină legală, contractul de muncă încheiat prin linie de gardă fiind modificat prin actul adițional nr. a/2017, în sensul că salarizarea pentru activitatea desfășurată în linia de gardă a fost stabilită în conformitate cu Anexa II, cap. II, art. 3, alin. (6) din Legea 281/2010 privind salarizarea unitară, a personalului plătit din fonduri publice, respectiv: „(6) Medicii care sunt nominalizați să asigure asistența medicală de urgență, prin chemări de la domiciliu, vor fi salariați pentru perioada în care asigură garda la domiciliu cu un venit determinat în funcție de 40% din tariful orar aferent salariului de bază și numărul de ore cât asigură garda la domiciliu.", salarizare păstrată în Anexa II, cap. II, art. 3 alin. (6) din Legea 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Potrivit prevederilor art. 29 alin. (2) Cap. II din Regulamentul privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar, aprobat prin Ordinul nr.

870/2004, "Asigurarea continuității asistenței medicale de specialitate în afara programului normal de lucru în specialitatea medicină legală se asigură conform legislației specifice" și în conformitate cu prevederile art. 16 alin.(2) din Regulamentul de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicina legală, aprobat prin H.G.R. nr. 774/2000, cu modificările și completările ulterioare, "în institutele de medicina legală, permanența se asigură prin ore de gardă, iar la serviciile de medicina legală, prin chemări de la domiciliu ale medicilor."

Reclamantul arată că începând cu anul 2017, a primit pentru orele de garda la domiciliu inclusiv orele efectuate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit legii nu se lucrează, doar 40% din tariful orar aferent salariului de bază fără a-i fi achitate sporurile de garda menționate în contract, motiv pentru care a făcut numeroase solicitări la conducerea S.J.U. și apoi la M.S. - DMSS pentru comunicarea modalității de plată a orelor de garda la domiciliu pentru medicii SML.

Urmare a corespondenței efectuate între spital și MS - DMSS, ministerul a emis adresa nr. c/11.01.2019 prin care a comunicat în esență că pentru personalul sanitar se aplică prevederile Anexei II a Legii Cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice și se acordă sporul de 100% pentru zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit legii nu se lucrează, prevedere valabilă pentru tot personalul din unitățile sanitare conform art. 2 din Cap. II al Anexei II la Legea Cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fondurile publice.

Prin încheierea de ședință din data de 11.05.2023, instanța a încuviințat proba cu expertiză contabilă, solicitată de reclamant, având ca obiectiv: „Să se determine în raport de statele de salarii, fluturașii de salarii, fișele colective de prezență, precum și în raport de restul actelor depuse la dosarul cauzei, respectiv contractul individual de muncă, actele adiționale la acesta și legislația specifică, contravaloarea netă a diferențelor salariale datorate și neachitate pe perioada 03.02.2020-02.02.2023, actualizate la momentul introducerii acțiunii, reprezentate de sporul de garda pentru orele de garda efectuate la domiciliu conform legii 153/2017, Anexa II, Cap. II, art. 2, art. 3, spor determinat în cuantum de 50% din tariful orar aferent salariului de bază pentru orele de gardă efectuate în zilele lucrătoare și 100% din tariful orar aferent salariului de bază pentru orele de gardă efectuate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care potrivit dispozițiilor legale nu se lucrează. Să se calculeze dobânda legală penalizatoare pentru neachitarea sumelor convenite la momentul exigibilității acestora”.

La data de 7 noiembrie 2023, expertul contabil a depus raportul de expertiză contabilă, concluzionând că suma netă datorată reclamantului, actualizată cu inflația la data introducerii acțiunii este de 234.009 lei, iar dobânda legală penalizatoare calculată la data de 31.10.2023 este de 29.502,4 lei.

Părțile au făcut obiecțiuni la expertiză, ce se află la filele 24-25 și 27-29 din dosarul cauzei, volumul II, la care expertul a răspuns prin suplimentul de expertiză (filele 32-63), în sensul că se modifică și cuantumul diferențelor salariale, astfel: contravaloarea netă a diferențelor salariale este de 201.481 lei, inflația de 36.095 lei, iar dobânda penalizatoare este de 29.502 lei, rezultând un total de 267.178 lei.

Instanța a constatat că reclamantul nu a cerut prin cererea introductivă actualizarea diferențelor salariale cu rata inflației, ca atare a fost obligat pârâtul să plătească reclamantului suma netă de 201.481 lei reprezentând drepturi salariale convenite și neachitate acestuia pe perioada 03.02.2020 - 02.02.2023 și la plata dobânzii legale de 29.502 lei, aferente sumei de 201.481 lei, calculata la data de 31.10.2023.

Cu privire la cererea de obligare a pârâtului să depună la CJP declarațiile nominale lunare rectificative aferente perioadei 03.02.2020 – 02.02.2023, s-a constatat că cererea este întemeiată, pentru următoarele motive:

Potrivit art. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 263/2010: „(1) Persoanele juridice sau fizice la care își desfășoară activitatea asigurații prevăzuți la art. 6 alin. (1) pct. I și II, precum și asigurații care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, alții decât cei care depun declarație individuală de asigurare, denumite în continuare angajatori sau entități asimilate angajatorului, cât și

instituțiile care efectuează plata drepturilor de șomaj pentru șomerii prevăzuți la art. 6 alin. (1) pct. III sunt obligate să întocmească și să depună, la organul fiscal central, declarația nominală de asigurare. (2) În situația în care se constată erori în cuprinsul declarațiilor prevăzute la alin. (1), indiferent de cauzele producerii acestora, și/sau modificări ale datelor pe baza cărora se stabilesc stagiul de cotizare și punctajul mediu anual ale asiguratului, persoanele juridice sau fizice prevăzute la alin. (1) sunt obligate să întocmească și să depună o declarație nominală de asigurare rectificativă.”

În ceea ce privește capătul de cerere privind obligarea pârâtului la plata contribuțiilor sociale aferente acestor drepturi salariale, instanța a reținut:

Potrivit art. 2 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal: (2) Contribuțiile sociale obligatorii reglementate prin prezentul cod sunt următoarele: a) contribuțiile de asigurări sociale, datorate bugetului asigurărilor sociale de stat:

La art. 146 alin. (1) din Codul fiscal se prevede că: „(1) Persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora au obligația de a calcula și de a reține la sursă contribuția de asigurări sociale datorată de către persoanele fizice care obțin venituri din salarii sau asimilate salariilor. Instituțiile prevăzute la art. 136 lit. d)-f), precum și persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sau sunt asimilate acestora au obligația de a calcula contribuția de asigurări sociale pe care o datorează potrivit legii, după caz”.

Conform art. 147 alin. (1) din Codul fiscal: (1) Persoanele fizice și juridice care au calitatea de angajatori sunt obligate să depună până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc veniturile declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate.

Așadar creditorul fiscal al obligației de plată a contribuțiilor de asigurări sociale are obligația de a se îndrepta împotriva debitorului obligației fiscale (angajatorul), în baza declarației nominale, ce declanșează obligația de plată către bugetul asigurărilor sociale de stat, a contribuțiilor pentru condiții deosebite de muncă ce ar fi fost datorate.

Salariatul nu este creditor al obligației de plată a contribuției de asigurări sociale, nefiind cel care, potrivit legii, poate solicita executarea obligației de plată a contribuției de asigurări sociale.

Prin urmare, reclamantul nu justifică legitimare procesuală activă în privința pretențiilor având ca obiect virarea contribuțiilor de asigurări sociale, astfel că a fost respins acest capăt de cerere.

În baza art. 453 cod procedură civilă, pârâtul a fost obligat să plătească reclamantului suma de 3.880 lei cu titlu de cheltuieli de judecată, reprezentând onorariu avocat și expert.

La data de 02.04.2024, în dosarul nr., reclamantul D.I. a solicitat completarea sentinței civile nr. 29.02.2024, pronunțată de Tribunalul Gorj în dosarul nr., în contradictoriu SJU, cu privire la plata actualizării sumelor solicitate prin cererea de chemare în judecată și la plata diferențelor cu titlu de drepturi salariale și pentru viitor.

A arătat că prin sentința dată, instanța a admis acțiunea sa, omițând a se pronunța cu privire la acordarea drepturilor mai sus menționate.

În drept, și-a întemeiat cererea pe prevederile dispozițiile art. 442, 444 Cod de procedură civilă.

Prin sentința civilă nr. X1 din data de 11 Aprilie 2024, pronunțată de Tribunalul G. în dosarul nr. nr. a fost admisă cererea de completare dispozitiv formulată de reclamantul D.I., împotriva pârâtului SJU.

S-a dispus completarea dispozitivului sentinței civile nr. X/29.02.2024, pronunțată de Tribunalul G. în dosarul nr., în sensul că a fost obligat pârâtul la plata actualizării sumelor solicitate, în speță diferențe de drepturi salariale în sumă de 36.095 lei și a fost respins capătul de cerere privind plata diferențelor cu titlu de drepturi salariale pentru viitor.

Pentru a pronunța această soluție, Tribunalul a reținut următoarele:

Potrivit art. 444 alin. 1 din Codul de procedură civilă, dacă prin hotărârea dată, instanța a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, se poate cere completarea hotărârii în același termen în care se poate declara, după caz, apel sau recurs împotriva acelei hotărâri.

Din interpretarea acestui text legal rezultă că încuviințarea unei cereri de completare a unei hotărâri judecătorești este admisibilă exclusiv atunci când instanța a omis a se pronunța asupra unui

capăt de cerere principal sau accesoriu ori asupra unei cereri conexe sau incidentale, cu care a fost investită.

Verificând cererile cu care instanța a fost investită, s-a observat că reclamantul a solicitat obligarea pârâtei la plata actualizării sumelor solicitate prin cererea introductivă și la plata diferențelor cu titlu de drepturi salariale și pentru viitor.

În atare situație, reținând incidența în cauză a dispozițiilor legale mai sus evocate, s-a apreciat ca fiind întemeiată cererea reclamantului de completare dispozitiv.

Conform art. 166 alin. (4) din Codul muncii, „întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului”.

În baza art. 1530 Cod civil: „Creditorul are dreptul la daune interese pentru repararea prejudiciului pe care debitorul i l-a cauzat și care este consecință directă și necesară a neexecutării fără justificare sau, după caz, culpabile a obligației”.

La art. 1531 alin. (1) Cod civil se prevede dreptul creditorului „la repararea integrală a prejudiciului pe care l-a suferit din faptul neexecutării”.

De asemenea, în temeiul art. 166 alin. (4) din Codul muncii, art. 1530 Cod civil, art. 1531 alin. (1) și art. 1535 alin. (1) Cod civil, conform căruia: „În cazul în care o sumă de bani a ajuns la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu”, membrul de sindicat este îndreptățit la acordarea dobânzii legale pentru sumele cuvenite și neacordate de angajator.

Potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (2) din O.G. nr.13/2011, ”dobânda datorată de debitorul obligației de a da o sumă de bani la un anumit termen, calculată pentru perioada anterioară împlinirii termenului scadenței obligației, este denumită dobândă remuneratorie.”, iar alin. (3) se prevede că ”dobânda datorată de debitorul obligației bănești pentru neîndeplinirea obligației respective la scadență este denumită dobândă penalizatoare”.

În cauză s-a reținut neîndeplinirea de către angajator a obligației de plată a unor diferențe de drepturi salariale, ce trebuiau achitate la scadență, astfel că dobânda legală ce se cuvine este dobânda legală penalizatoare.

Acordarea dobânzii legale concomitent cu actualizarea cu indicele de inflație nu duce la o dublă reparare a prejudiciului cauzat prin neplata la timp a drepturilor datorate, fiecare din cele două modalități de reparare a prejudiciului având o finalitate distinctă: dobânda legală este o sancțiune pentru întârzierea la plată a unor obligații, în timp ce actualizarea cu indicele de inflație urmărește dobândirea unor sume în plus, ci menținerea aceleiași valori, calculată la momentul plății efective, menită să acopere scăderea puterii de cumpărare.

Astfel, conform suplimentului la expertiză, depeș la filele 32-63 din volumul II, expertul a calculat inflația datorată de angajator reclamantului pentru neachitarea la scadență a drepturilor salariale, aceasta fiind în sumă de 36.095 lei.

De asemenea, reclamantul a solicitat prin cerere plata diferențelor cu titlu de drepturi salariale și pentru viitor.

Instanța a constatat că aceste drepturi salariale nu sunt ajunse la scadență ca să poată fi acordate și având în vedere că nu poate fi cunoscut procesul legislativ viitor în materie salarială, cererea a fost respinsă.

Nu există la acest moment niciun element care să formeze convingerea instanței că angajatorul nu își va îndeplini obligația de plată în mod corespunzător, astfel încât soluția nu a putut fi pronunțată pe baza unor simple presupuneri, însă în cazul în care se întâmplă acest lucru, reclamantul poate promova acțiune pentru drepturile neacordate.

În altă ordine de idei, există posibilitatea ca reclamantul să ocupe pe viitor un alt post care nu mai prevede acordarea aceluiași drepturi salariale, ceea ce ar face inoperabilă această obligație.

În consecință, cererea de completare dispozitiv a fost admisă, a fost completat dispozitivul sentinței civile nr. X/29.02.2024 pronunțată de Tribunalul G. în dosarul nr. în sensul că a fost obligat pârâtul la plata actualizării sumelor solicitate, în speță diferențe de drepturi salariale în sumă de

36.095 lei și a fost respins capătul de cerere privind plata diferențelor cu titlu de drepturi salariale pentru viitor.

Împotriva acestei sentințe au declarat apel reclamantul D.I., precum și pârâtul SJU, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Prin apelul formulat, pârâtul SJU, a solicitat admiterea apelului, modificarea în totalitate a sentinței apelate în sensul respingerii acțiunii.

În expunerea motivelor de apel, apelantul a învederat faptul că, așa cum a arătat și la instanța de fond, prin adresa nr. v/11/03.01.2017 a CSG, înregistrată sub nr. n/18.01.2017 a fost aprobată reorganizarea liniei de gardă la domiciliu în specialitatea Medicină legală, contractul de muncă al reclamantului încheiat prin linie de gardă fiind modificat prin actul adițional nr. ../2017, în sensul că, salarizarea pentru activitatea desfășurată în linia de gardă a fost stabilită în conformitate cu Anexa III, cap. II, art. 3 alin. (6) din Legea 281/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, respectiv: „(6) Medicii care sunt nominalizați să asigure asistența medicală de urgență, prin chemări de la domiciliu, vor fi salarizați pentru perioada în care asigură garda la domiciliu cu un venit determinat în funcție de 40% din tariful orar aferent salariului de bază și numărul de ore cât asigură garda la domiciliu.”, salarizare păstrată în Anexa II, cap. II, art. 3 alin. (6) din Legea 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

Totodată, potrivit prevederilor art. 29 alin. (2) Cap. II din Regulamentul privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar, aprobat prin Ordinul nr. 870/2004, „asigurarea continuității asistenței medicale de specialitate în afara programului normal de lucru în specialitatea medicină legală se asigură conform legislației specifice.”

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, aprobat prin H.G. nr. 774/2000, cu modificările și completările ulterioare, „În institutele de medicină legală permanența se asigură prin ore de gardă, iar la serviciile de medicină legală, prin chemări de la domiciliu ale medicilor.”

Ținând cont de cele specificate mai sus, procentul de 40% din tariful orar aferent salariului de bază pentru numărul de ore în care asigură garda la domiciliu ce este acordat medicilor legiști este corect acordat și în conformitate cu legislația în vigoare.

A precizat faptul că instanța de fond a luat în calcul adresa MS-DMSS nr. 1692/11.01.2019 și a încuviințat proba cu expertiză contabilă solicitată de reclamant, având ca obiectiv: „Să se determine în raport de stările de salarii, fluturașii de salarii, fișele colective de prezență, precum și în raport de restul actelor depuse la dosarul cauzei, respectiv, contractul individual de muncă, actele adiționale la acesta și legislația specifică, contravaloarea netă a diferențelor salariale datorate și neachitate pe perioada 03.02.2020-02.02.2023, actualizate la momentul introducerii acțiunii, reprezentate de sporul de gardă, pentru orele de gardă efectuate la domiciliu conform Legii nr. 153/2017, Anexa II, Cap II, art. 2, art. 3, spor determinat în cuantum de 50% din tariful orar aferent salariului de bază pentru orele de gardă efectuate în zilele lucrătoare și 100% din tariful orar aferent salariului de bază pentru orele de gardă efectuate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care potrivit dispozițiilor legale nu se lucrează...”

Deși se face trimitere la legislația specifică, nici instanța de fond nici expertul nu au ținut cont de acest lucru, întrucât activitatea Serviciului de Medicină Legală este reglementată în principal de O.G. nr. 1/200, așa cum a arătat mai sus, astfel că expertul a întocmit Raportul de expertiză contabilă, fără a ține cont de prevederile legale arătate mai sus.

A arătat faptul că, potrivit prevederilor art. 3 alin. (6) - Cap. II din Anexa II a Legii nr. 153/2017, privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, „Medicii care sunt nominalizați să asigure asistența medicală de urgență, prin chemări de la domiciliu, sunt salarizați pentru perioada în care asigură garda la domiciliu cu 40% din tariful orar aferent salariului de bază pentru numărul de ore în care asigură garda la domiciliu.”

A precizat faptul că a formulat obiecțiuni la Raportul de expertiză contabilă prin care a arătat: „la pct. 1.6 Materialul documentar ce a stat la baza efectuării expertizei contabile, expertul invocă prevederile art. 18 alin. (1) din Legea nr. 284/2010, privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, act normativ, abrogat, la data de 01.07.2017 de art. 44 din Legea nr. 153/2017.

Mai mult decât atât, articolul mai sus invocat face referire la munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru, ceea ce nu are nici un fel de legătură cu obiectivele stabilite de instanța de judecată.

De asemenea, întreaga legislație invocată de expertul contabil la pct. 1.6 Materialul documentar ce a stat la baza efectuării expertizei contabile, face referire la munca prestată în afara normei de muncă, la funcția de bază, considerată muncă suplimentară, ceea ce conduce la rațiunea că metodele folosite de expert au fost eronate, întrucât nu a ținut cont de următoarele aspecte:

-contractul individual de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă, încheiat eminent în afara programului de lucru de la funcția de bază, este un contract de muncă fără nici o legătură directă cu contractul individual de muncă de la funcția de bază.

Astfel, potrivit prevederilor art. 42 din Ordinul nr. 870 din 1 iulie 2004 (actualizat) pentru aprobarea Regulamentului privind timpul de muncă, Organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar: "(1) Orele de gardă se efectuează în afara programului de la norma de bază, cu excepția orelor de gardă prevăzute la art. 4 și se desfășoară în bază unui contract individual de muncă cu timp parțial. (2) Orele de gardă prevăzute la alin. (1) constituie vechime în muncă și în specialitate."

Așa cum se poate observa în cuprinsul contractului individual de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă al reclamantului, la pct. G. Durata muncii, se prevede:

"1. Conform graficului lunar de gărzi efectuate în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază.

2. Perioada desfășurată în activitatea de gardă reprezintă vechime în muncă și specialitate.

3. Repartizarea programului de lucru se face conform graficelor lunare de gardă întocmite de conducerea secțiilor, laboratoarelor, serviciilor și compartimentelor medicale și aprobate de conducerea Spitalului Județean de Urgență Tg-Jiu, în corelație directă cu contractual individual de muncă al salariatului de la norma de bază.

4. Programul stabilit de conducerea locului de muncă pentru linia de gardă respectivă se poate modifica pentru situații motivate cu avizul șefului secției, laboratorului, serviciului și compartimentului medical și aprobat de conducerea unității."

Ca atare, repartizarea orelor de lucru în cadrul contractului individual de muncă cu timp parțial, se face pe baza graficului de gardă întocmit, neavând o repartizare săptămânală cu un anumit interval orar, ci, repartizarea se face la nivelul lunii, prin urmare nu poate fi vorba de muncă suplimentară, în raport de prevederile art. 120 din Codul Muncii.

Mai mult decât atât, expertul nu a înțeles caracterul contractului individual de muncă cu timp parțial pentru activitatea prestată în linia de gardă, precum și a gărzii la domiciliu.

În acest context, expertul s-a limitat în a calcula sporuri la toate orele de gardă existente în foile colective de prezență.

În fapt, garda la domiciliu are două componente distincte: orele de gardă la domiciliu în care medicul se află la domiciliu sau într-o locație de unde în interval de 20 de minute poate ajunge la locul de muncă, potrivit prevederilor art. 38¹ alin. (7) din Ordinul nr. 870/2004, care prevede: "Medicul care asigură garda la domiciliu în acest interval are obligația de a răspunde la solicitările primite din partea medicului coordonator de gardă și de a se prezenta la unitatea sanitară într-un interval de maximum 20 de minute."

Totodată, potrivit prevederilor art. 29 alin. (2) - Cap. II din Regulamentul privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar, aprobat prin Ordinul nr. 870/2004, "Asigurarea continuității asistenței medicale de specialitate în afara programului normal de lucru în specialitatea medicină legală se asigură conform legislației specifice."

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 1/2000 privind organizarea activității și funcționarea instituțiilor de medicină legală, aprobat prin H.G.R. nr. 774/2000, cu modificările și completările ulterioare, "În institutele de medicină legală permanența se asigură prin ore de gardă, iar la serviciile de medicină legală prin chemări de la domiciliu ale medicilor."

Astfel, medicii care sunt nominalizați să asigure asistența medicală de urgență, prin chemări de la domiciliu, vor fi salariați pentru perioada în care asigură garda la domiciliu cu un venit

determinat în funcție de 40% din tariful orar aferent salariului de bază și numărul de ore cât asigură garda la domiciliu.

În ceea ce privește calculele efectuate de expert acesta nu a respectat cerințele obligatorii la întocmirea oricărui raport de expertiză contabilă, respectiv, descrierea algoritmului și a raționamentului de gândire, expunând raționamentele sale, în conformitate cu teoria argumentării științifice, expunând deducția concluziei.

A menționat că în vederea fundamentării demonstrației prin ansamblul de argumente cu ajutorul cărora se întemeiază adevărul, expunerile se fac în mod clar, logic, după principiile argumentării demonstrative și a raționii suficiente.

În cuprinsul raportului de expertiză, expertul evidențiază doar sumele finale ale diferențelor salariale calculate fără a preciza și detalia algoritmul de calcul și raționamentul personal.

Un element al raportului de expertiză este prezentarea modului în care expertul efectuează calculele după anumite formule, acestea, în mod obligatoriu, fiind necesar a fi indicate în conținutul raportului, cu descifrarea componentelor formulei, după care se înlocuiesc componentele cu valorile respective.

Prin urmare, a solicitat admiterea obiecțiilor, refacerea raportului cu respectarea acestor cerințe minime obligatorii, pentru a avea posibilitatea verificării acurateței calculelor efectuate.”

Din sentința apelată rezultă în mod evident că expertul nu a răspuns la obiecțiunile formulate, singura mențiune făcută în considerentele sentinței apelate fiind: ”Părțile au făcut obiecțiuni la expertiză, ce se află la filele 24-25 și 27-29 din dosarul cauzei, volumul II, la care expertul a răspuns prin suplimentul de expertiză (filele 32-63) în sensul că se modifică și quantumul diferențelor salariale....”

Ținând cont de cele de mai sus, a precizat că, în raportul de expertiză, expertul a evidențiat doar sumele finale ale diferențelor salariale calculate fără a preciza și detalia algoritmul de calcul și raționamentul personal, astfel că, apreciază că se impune efectuarea unei noi expertize. Astfel, suplimentul de expertiză nu este un răspuns la obiecțiunile formulate, acesta fiind o completare a unei expertize deja efectuată.

În considerarea celor de mai sus, apelantul a solicitat admiterea apelului așa cum a fost formulat.

În drept, apelantul a invocat disp. art. 466 Cod pr. civ.

Prin apelul formulat, reclamantul DI a solicitat admiterea apelului; schimbarea în parte a sentinței apelate așa cum aceasta a fost completată în sensul obligării intimetei-pârâte la plata diferențelor de drepturi salariale solicitate și pe viitor, respectiv, cel puțin până la data încetării sau adoptării altor acte normative, ori convenții/acte adiționale la contractul individual de muncă, în materie de salarizare, precum și obligarea intimetei la plata cheltuielilor de judecată.

După expunerea succintă a celor solicitate prin cererea introductivă de instanță, apelantul a învederat faptul că prin sentința nr. x/29.02.2024, completată prin sentința nr. x1/11.04.2024, instanța de fond a admis în parte cererea de chemare în judecată, în sensul că, pretențiile formulate de către reclamant s-au găsit a fi fondate în baza probatoriilor administrate, mai puțin solicitarea privind acordarea acestor diferențe de drepturi salariale și pe viitor, sau cel puțin până la momentul pronunțării sentinței.

Prezentul apel declarat în cauză vizează, așadar, strict această chestiune, fiind cert faptul că pârâtul nu intenționează să aplice în concret prevederile existente atât în dispozițiile contractuale cât și în dispozițiile legale incidente în materie, dovada faptului în acest sens fiind tocmai împrejurarea că și în prezent și chiar în prezența acestei sentințe definitive, pârâtul calculează drepturile salariale în mod eronat, potrivit aceleiași interpretări greșite a dispozițiilor legale și, respectiv, contractuale.

În concret, prin formularea acestui petit, reclamantul a dorit doar să constrângă pârâtul să respecte dispozițiile incidente în materia salarizării pentru a preveni astfel o serie întreagă de litigii determinate practic de refuzul pârâtului de a-i achita acestuia în integralitate salariul convenit pentru munca prestată.

Cu privire la acest aspect, a învederat faptul că, inițial, prima instanță a omis să se pronunțe, motiv pentru care, a înțeles să formuleze o cerere de completare a dispozitivului sentinței, cerere ce a fost admisă în sensul că instanța de fond s-a pronunțat asupra acestui petit, însă soluția a fost în

sensul respingerii solicitării, motivat de faptul că aceste pretenții solicitate nu sunt ajunse la scadență și în atare situație nu pot fi acordate, neputând fi cunoscut procesul legislativ viitor în materie salarială.

Cu privire la respectiva motivare, a arătat faptul că aceasta nu poate fi împărtășită sau reținută ca fiind corectă, cel puțin pentru împrejurarea că petitul acțiunii a fost foarte clar în sensul că a indicat cât se poate de clar perioada pentru care pârâtul urma să fie obligat, respectiv „viitor până la încetarea sau adoptarea altor acte normative ori convenții/acte adiționale la contractul individual de muncă, în materie de salarizare”.

Raportat la solicitarea sa, a învederat faptul că obligarea angajatorului la respectarea prevederilor contractuale și, respectiv, legale, constând în plata drepturilor salariale aferente muncii prestate pentru respectiva perioadă indicată foarte clar în petitul acțiunii, nu este condiționată de ajungerea acestor drepturi la scadență.

Este adevărat faptul că reclamantul poate oricând să formuleze o nouă cerere de chemare în judecată pentru plata acestor diferențe de drepturi salariale neacordate în trecut, însă acest lucru echivalează practic cu o noua judecată care, dat fiind contextul de notorietate privind deficitul de personal, este pe de o parte de durată, pe de altă parte costisitoare, presupunând o serie de alte cheltuieli, urmând ca ulterior hotărârea definitivă să fie pusă în executare silită și astfel din nou să treacă o perioadă de timp considerabilă până când drepturile cuvenite pentru munca prestată ajung efectiv în patrimoniul reclamantului.

În acest sens, a exemplificat faptul că de la data promovării acțiunii, respectiv, 02.02.2023 (data înregistrării la instanța de judecată) și cel puțin până la momentul redactării prezentului apel, a trecut o perioadă de timp de cca 1 an și trei luni de zile, timp în care aceste drepturi, deși ajunse la scadență, nu au fost achitate reclamantului, deși acesta a prestat munca efectivă potrivit dispozițiilor asumate convențional prin contractul individual de muncă.

Sub acest aspect, este de părere că cel puțin pentru această perioadă, respectiv, perioada de derulare a litigiului, drepturile salariale fiind ajunse la scadență trebuiau acordate, după cum pârâtul ar trebui să fie obligat la plata acestor drepturi și pe viitor, în măsura în care nu apar modificări de natură contractuală sau legală care să suprimă sau să diminueze acordarea acestora, fiind cert ca într-o astfel de situație hotărârea pronunțată în cauză și-ar pierde caracterul executoriu.

II. Punctul de vedere al părților, cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Potrivit dispozițiilor art. 520 alin. 1 Codul de procedura civilă, la termenul din data de 13.11.2025, instanța a pus în vedere părților să prezinte punctul de vedere asupra chestiunii de drept în discuție.

Punct de vedere formulat de către apelantul reclamant DI:

A opinat apelantul că în cauză nu se impune sesizarea ICCJ cu dezlegarea respectivei chestiuni de drept, cel puțin pentru faptul ca, pe de o parte, dispozițiile legale incidente in cauza sunt in optica sa suficient de clare in dezlegarea cauzei deduse judecării, iar pe de alta parte, o astfel de întrebare adresata I.C.C.J., ar fi respinsa ca inadmisibila, întrucât răspunsul la întrebarea adresata ar însemna practic soluția care ar urma sa fie pronunțata de către completul investit cu soluționarea apelurilor declarate in cauza.

In continuare, prezintă instanței de control judiciar istoricul legislativ al dispozițiilor legale aplicabile spetei, exclusiv in ideea de a demonstra ca in cauza nu se impune acest demers, iar pe de alta parte in ideea de a demonstra ca pretențiile reclamantului sunt cat se poate de fondate si acestea își găsesc corespondent atât în dispozițiile legale in vigoare cat si in dispozițiile contractuale, respectiv clauzele contractului individual de munca, intimatul refuzând practic sa achite reclamantului niște drepturi perfect legale.

Așadar, istoricul legislației privind garda la domiciliu, din care rezulta ca garda la domiciliu a medicului legist de SML, are același regim juridic ca si organizare si salarizare cu Garda normala in Serviciile de Medicina Legala (care este organizata acolo unde sunt cel puțin 4 medici) si Garda normala pentru medicii din spitale, linia de garda la domiciliu fiind organizata după pretențiile legislative si după caracteristicile specifice gării normale si rezultând astfel logic juridic ca necesita o salarizare identica cu garda normala, cum prevede Art. 3 alin (1) cu tarif orar pentru totalul orelor de garda, la care se adaugă sporul de la alin. (2) si (3), tariful orar fiind modificat la 40% din tariful

orar normal, conform alin. (6), pentru ca așteptarea solicitărilor se face de la „domiciliu”, se prezintă în felul următor:

Ordinul Ministerului Justiției nr 1.134/C din 25 mai 2000 și Ordinul Ministerului Sănătății nr 255 din 4 aprilie 2000 - pentru aprobarea Normelor procedural privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, prevede modalitatea prin care se asigură programul de permanentă la serviciile de medicină legală județene, care menționează la „Art.2 - (1) Instituțiile de medicină legală asigură servicii de medicină legală în mod permanent printr-un program de activitate menit să asigure accesibilitate- zi și noapte-precum și printr-un program de lucru cu publicul pentru zilele de lucru. (2) Lucrările constând în cercetarea la fața locului și ridicarea cadavrului, autopsii urgente, cercetarea cazurilor în care există pericolul dispariției unor mijloace de probă ca schimbarea unor situații de fapt se efectuează în regim de permanentă. (3) Programul de permanentă se asigură prin ore de gardă în institutele de medicină legală din centrele medicale universitare, denumite în continuare institute de medicină legală și în serviciile de medicină legală județene sau prin chemări de la domiciliu ale medicilor în serviciile de medicină legală unde nu se pot organiza ore de gardă. (4) Programul de permanentă prin chemări de la domiciliu ale medicilor se comunică organelor de urmărire penală, iar programul de lucru cu publicul se afișează la loc vizibil în instituțiile de medicină legală.

Ordinul M.S. nr 870 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Regulamentului privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar, prevede la Cap. II „Organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar, la Art.25-(1) Garda se instituie în unitățile cu paturi pentru continuitatea asistentei medicale între ora de terminare a programului stabilit pentru activitatea curentă a medicilor din cursul dimineții și ora de începere a programului de dimineața din ziua următoare. În zilele de repaus săptămânal, zilele de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit reglementărilor legale nu se lucrează, garda începe de dimineața și durează 24 de ore. „Art. 30 - (1) se poate organiza linie de gardă într-o specialitate clinică dacă în secțiile sau compartimentele cu paturi, precum și în ambulatoriul de specialitate al spitalului sunt încadrați cel puțin 4 medici în specialitatea respectivă. „Art.38 - (1) Asigurarea rezolvării unor situații deosebite, care reclama maxima urgenta în asistenta medicala din unitățile sanitare cu paturi, se poate face și prin chemarea medicilor de la domiciliu, atât din unitatea sanitară unde sunt încadrați, cât și din alte unități sanitare, în următoarele cazuri: -în unitățile sanitare cu paturi în care nu se organizează gardă; -în unitățile sanitare cu paturi în care este organizată gardă; - în unitățile sanitare cu paturi, în cazuri grave care necesită consult medical, în cazuri de accidente colective etc. „Art.45- Orele de gardă prestate conform prezentului regulament, precum și chemările de la domiciliu se consemnează în mod obligatoriu într-o condică de prezență pentru activitatea de gardă. „Art. 48 -(1) Chemările de la domiciliu se consemnează în condică de prezență pentru activitatea de gardă, se considera ore de gardă și se salarizează în funcție de tariful orar determinat pe baza salariului de bază individual. (2) Se considera ore de gardă numai orele efectiv prestate în unitatea sanitară în care s-a efectuat chemarea de la domiciliu. „Art. 29- (1) Asigurarea asistentei medicale de specialitate în afara programului de lucru în specialitatea anatomie patologică se asigură prin chemarea medicilor de la domiciliu. (2) Asigurarea continuității asistentei medicale de specialitate în afara programului normal de lucru în specialitatea medicină legală se asigură conform legislației specifice. „Art.47 - Conform prevederilor hotărârii Guvernului nr 561/2000 gărzile efectuate pentru asigurarea continuității asistentei medicale în zilele de repaus săptămânal, zilele de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit dispozițiilor legale nu se lucrează, se salarizează cu un spor de până la 100% din tariful orar al funcției de bază. Procentul concret al sporului se aproba de conducătorul unității.

Deoarece legislația specifică pentru asigurarea programului de permanentă în serviciul județean de medicină legală este Ordinul MJ și MS nr. x/C/255/2000 mai sus menționat, rezulta, conform Ordinului 870/2004, ca programul de permanentă era asigurat prin ore de gardă normale sau dacă numărul medicilor era sub 4 medici, adică nu se puteau organiza ore de gardă, prin chemări de la domiciliu al medicilor. Ar rezulta din prevederile legislative până la aceasta dată ca există program de permanentă prin chemarea medicilor de la domiciliu pentru situații deosebite, care reclama maxima urgenta în asistenta medicala, prevăzute de Art.38 alin (1) și pentru care legea în cazul refuzului de prezentare nu prevede nici o sancțiune și două situații în care legea obliga ca medicul să

asigure permanenta prin chemări de la domiciliu, in serviciul de anatomie patologica si in serviciul de medicina legala , când sunt sub 4 medici si fiind prevăzut direct prin lege ar avea un caracter nu opțional ca si la Art. 38, ci obligatoriu.

Legea salarizării nr. 284 din 28 decembrie 2010 - privind salarizarea unitara a personalului plătit din fondurile publice, in Anexa III, Cap. II Reglementari specifice personalului din sănătate, din unitățile de asistenta medico-sociala si din unitățile de asistenta sociala/servicii sociale, prevede la Art. 2 (1) „Munca prestata de personalul din unitățile sanitare, in vederea asigurării continuității activității, in zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale si in celelalte zile in care in conformitate cu reglementările in vigoare nu se lucrează, in cadrul schimbului normal de lucru, se plătește cu un spor de 100% din salariul de baza al funcției Îndeplinite. (2). Munca astfel prestata si plătită nu se compensează si cu timp liber corespunzător. „Art.3 (1) Personalul sanitar cu pregătire superioara care efectuează gărzi pentru asigurarea continuității asistentei medicale in afara normei legale de munca si a programului normal de lucru de la funcția de baza se salarizează cu tariful orar aferent salariului de baza. (2). Gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioara pentru asigurarea continuității asistentei medicale in afara normei legale de munca si a programului de lucru de la funcția de baza in zilele lucrătoare se salarizează cu spor de pana la 75% din tariful orar al salariului de baza dar care nu poate fi mai mic de 25%. (3) Gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioara, pentru asigurarea continuității asistentei medicale in afara normei legale de munca si a programului de lucru de la funcția de baza , in zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale..., se salarizează cu 100% din tariful orar al salariului de baza, dar care nu poate fi mai mic de 50%. (4). Procentul concret al sporului prevăzut la alin. (2) si (3) se aproba trimestrial de comitetul director. (6) Medicii care sunt nominalizați sa asigure asistenta medicala de urgenta, prin chemări de la domiciliu, vor fi salarizați pentru perioada in care asigura garda la domiciliu cu un venit determinat in funcție de 40% din tariful orar aferent salariului de baza si numărul de ore cat asigura garda la domiciliu.

Din exprimarea legislativa de mai sus rezulta ca orele de garda/gărzile, inclusiv orele asimilate ca si ore de garda, cum sunt chemările de la domiciliu, sunt salarizate cu tariful orar de la Art. 3 alin (1) si sporul de la alin (2) si (3) si Art. 2(1).

Așa cum am văzut mai sus, exista doua situații in care legea obliga la asigurarea permanentei prin chemări de la domiciliu : anatomia patologica si serviciul de medicina legala sub 4 medici si deoarece apare ca o obligație legala, legiuitorul, deoarece, te obliga sa răspunzi la chemările de la domiciliu, a introdus compensator o plata a perioadei in care medicul asigura orele de garda reprezentate de chemările de la domiciliu, prin Alin . (6) „pentru perioada in care se asigura garda la domiciliu (se referea la orele de garda reprezentate de chemările de la domiciliu), ca fiind 40% din tariful orar pentru numărul de ore cat se asigura garda. Modul de exprimare lingvistic si juridic dovedește clar ca Art. 3 alin. (6) se refera strict la asigurarea permanentei prin chemări de la domiciliu ale medicilor, acest aliniat completând si modificând alin. (1) pentru aceasta situație speciala de permanenta. De asemenea se remarca ca separarea asistentei medicale de perioada de asigurare a gării nu este menționata niciunde in Ordinul 870/2004 sau Legea 284/2010 decât pentru chemările de la domiciliu din acest Alin. (6), pentru garda normala perioada de asistenta medicala si cea de asigurare a gării fiind un tot unitar ca si activitate continua de garda.

Rezumativ, Legea salarizării 284/2010 prevedea pentru cele doua variante de garda existente pana la acel moment pentru serviciile județene de medicina legala, conform Ordinului 870/2004: a) pentru orele de garda normala, când serviciul avea permanent cel puțin 4 medici, o salarizare formata din tariful orar pentru orele de garda totale prestate, conform Art. 3 alin. (1). la care se adaugă sporul prevăzut de Art. 3 alin (2) si (3) de asemenea, pentru orele de garda totale prestate si b) pentru chemările de la domiciliu ale medicilor, când serviciul avea sub 4 medici, o salarizare formata din tariful orar strict pentru orele de garda echivalente ca timp chemării de la domiciliu, conform Art. 3 alin. 1, la care se adaugă sporul prevăzut de Art. 3 alin. (2) si (3), pentru aceste ore prestate , iar pentru perioada in care se asigura garda, adică perioada din afara chemărilor de la domiciliu, care sumata cu chemările formează întreaga garda, se salariza conform Art. 3 alin. (6), care completează si modifica alin. (1) cu 40% din tariful orar.

Aceasta prevedere legislativa salariala, pentru forma de organizare a permanentei prin chemările de la domiciliu ale medicilor, prevăzută pentru toate activitățile medicale, dar obligatoriu

prin lege doar pentru anatomia patologica si pentru medicina legala când sunt sub 4 medici, s-a dovedit ca are o mare deficienta.

Astfel salarizarea rezultata prin aplicarea legii, pentru situația serviciilor medicale cu 1 sau 2 medici permanenți, prin numărul total lunar mare al orelor de asigurare al gărzii pentru chemările de la domiciliu ale medicilor, ducea la o salarizare oarecum rezonabila pentru medicul care era obligat sa stea la domiciliu, pentru întreaga perioada aferenta gărzii, dar pentru situația serviciilor medicale cu 3 sau 4 medici permanenți, prin numărul total lunar mic al orelor de asigurare al gărzii, se ajungea la o salarizare complet discriminatorie, pentru aceleași servicii prestate prin garda pentru unitatea medicala, medici primind in medie 24-26% in zilele lucrătoare si 20-24% in zilele de repaus săptămânal, acest motiv, mai ales ca legea nu prevede nici o sancțiune pentru neprezentarea la chemările de la domiciliu, ducând la refuzul medicilor de a mai presta gărzi prin chemare de la domiciliu.

Alături de acest refuz al medicilor de a mai asigura permanenta prin chemări de la domiciliu, justificat de plata complet discriminatorie a acestei forme de permanenta atunci când sunt 3 sau 4 medici, a apărut si un exod lent, dar permanent al medicilor spre străinătate, care a dus la imposibilitate pentru multe spitale de a mai putea asigura permanenta serviciilor medicale prin activitatea de garda, pentru tot mai multe servicii medicale.

Pentru a înlătura prevederile discriminatorii salariate ale chemării de la domiciliu ale medicilor, când sunt 3 si 4 medici angajați si a permite asigurarea permanentei activității medicale folosind un număr redus de medici , determinat de situația obiectiva ca disponibilitate existenta, legiuitorul a modificat Ordinul 870/2004, introducând garda la domiciliu ca o forma alternativa a gărzii normale când numărul medicilor este de cel puțin 2, dar sub 4 permanenți disponibili.

Ordinul MS nr 1.768/2011 care a intrat în vigoare la 04.01.2012 modifica Ordinul 870/2004 și introduce distinct o alta forma de asigurare a continuității medicale, garda la domiciliu, prevăzută de Art. 38¹ -(1) ,, Continuitatea asistentei medicale se poate asigura si prin garda la domiciliu. (2) Garda la domiciliu se asigura pe specialități. (3) Se poate organiza garda la domiciliu, pe specialități, daca in secțiile sau compartimentele cu paturi , precum si in ambulatoriul integrat al spitalului sunt încadrați cel puțin 2 medici in specialitatea respectiva. (4) In garda la domiciliu, pe specialități pot fi cooptați si medici care nu sunt angajați in unitatea respectiva. (5) Garda la domiciliu se organizează în zilele lucrătoare între ora de terminare a programului stabilit pentru activitatea curenta a medicilor din cursul dimineții si ora de începere a programului de dimineața din ziua următoare. (6) In zilele de repaus săptămânal, zilele de sărbători legale si in celelalte zile in care, potrivit reglementarilor legale nu se lucrează, garda la domiciliu începe de dimineața si durează 24 de ore. (7) Medicul care asigura garda la domiciliu in acest interval are obligația de a răspunde la solicitările primite din partea medicului coordonator de garda si de a se prezenta la unitatea sanitara într-un interval de maximum 20 de minute. (8) Pe toata perioada efectuării gărzii la domiciliu, starea fizica si psihica a medicului nominalizat trebuie sa permită acordarea corespunzătoare a serviciilor medicale in situații de urgenta, conform competentelor profesionale ale acestuia.,,

Prevederile legislative ale Art. 38¹ dovedesc dincolo de orice tăgadă ca modul de organizare juridica a gărzii la domiciliu este identic cu cel al gărzii in general/normale, astfel alin. (5) si (6) reproduce Art. 25 alin (1), iar alin. (4) reproduce Art. 31 alin. (1), diferențierea făcând referire la faptul ca acest mod de asigurare a continuității medicale se poate face doar când sunt încadrați cel puțin 2 medici in specialitatea respectiva, fata de cel puțin 4 medici conform Art. 30 alin (1), iar locația de unde se asigura garda este numita „domiciliu,, fata de camera de garda din serviciile medicale sau medico legale. Termenul de domiciliu nu trebuie însă considerat identic cu domiciliul medicului, cum este exprimat lingvistic, termenul de „domiciliu,, fiind definit de alin. (7) ca fiind locația de unde medicul care asigura garda la domiciliu se poate prezenta într-un interval de maximum 20 de minute de la solicitarea de prezentare, care poate fi domiciliul medicului daca permite condiția de mai sus, poate fi o locație distincta de domiciliu care sa-i permită prezentarea in timp la unitatea sanitara sau poate fi chiar o camera din incinta serviciului medical sau medico-legal , când domiciliul este prea departe si nu a găsit o locație alternativa care sa-i permită Încadrarea in timpul de prezentare stabilit de lege.

In acord cu prevederile Ordinului 870/2004, Cap. II Organizarea si efectuarea gărzilor in unitățile publice din sectorul sanitar, Art. 22 - (1) Continuitatea asistentei medicale se asigura prin serviciul de garda. (2) numărul liniilor de garda prin care se asigura continuitatea asistentei medicale se determina pe tipuri de unități sanitare... (3) Liniile de garda se stabilesc la nivelul fiecărei unități sanitare si se aproba de Ministerul Sănătății. Consiliul Județean Gorj, prin adresa nr 1/11 din 03.01.2017, în urma avizului nr. VVV7344/71.020/76.464/21.12.2016 dat de Ministerul Sănătății a aprobat „organizarea unei linii de garda la domiciliu in specialitatea medicina legala, de altfel prima linie de garda la domiciliu in SJU.

Linia de garda la domiciliu in specialitatea medicina legala este identica ca si organizare cu liniile de garda din sectorul sanitar si conform organizării juridice prevăzută de Ordinul 870/2004 la Art. 38¹ alin (5) si (6) care preia identic prevederile Art. 25 alin.(1) , presupune activitate de garda continua, in afara activității curente a medicului, cu condiționări specifice activității de garda continua: timp de reacție scurt de maximum 20 de minute de la momentul solicitării; obligativitatea prestării activității medicale în unitatea sanitara angajatoare; obligativitatea așteptării/asigurării gărzii din locația aleasa de angajator, locație la sub 20 de minute distanta de unitatea sanitara; condiția unei stări fizice și psihice adecvate, deci organizarea gărzii la domiciliu este identica ca si pretenții legislative cu garda in general si deci logic juridic salarizarea acesteia ar trebui sa fie identica cu cea a gărzii în general, mai ales ca prin garda, indiferent ca este garda in general/normala sau la domiciliu, munca prestata către unitatea sanitara angajatoare de către medicul de garda, este identica - asigurarea continuității asistentei medicale in afara programului normal de lucru.

Ar rezulta ca salarizarea gărzii la domiciliu , ca si activitate continua de garda , sa fie făcută conform Legii Salarizării nr. 284/2010, Anexa III, Cap. II, Art. 3 alin. (1) , (2) si (3), adică cu tarif orar conform alin. (1) , la care se adaugă spor conform alin. (2) si (3) si acest mod de salarizare a fost prevăzut in Contractul Individual de Munca cu timp parțial pentru activitatea prestata in linia de garda, nr 804/26.10.2016, încheiat de petent cu spitalul, la litera H Salarizare, dar aceasta salarizare nu a fost acordata niciodată.

SJU a constatat ca același Art. 3 la alin. (6) prevede ca exprimare textuala: „vor fi salarizați pentru perioada in care asigura garda la domiciliu cu un venit determinat in funcție de 40% din tariful orar aferent salariului de baza si numărul de ore cat asigura garda la domiciliu. „, si au modificat litera H Salarizare prin Actul Adițional nr 2/2017, reproducând la punctul 3, ad literam, prevederile alin.(6), motivând modificarea ca in legea salarizării nu exista nici o alta prevedere legislativa referitoare la garda la domiciliu si din 2017 au acordat ca si salarizare, inclusiv pentru perioada in litigiu si după aceasta, pentru totalul orelor de garda la domiciliu zilnic si sumat lunar, doar acest procent de tarif orar , de 40 % din tariful orar al gărzii in general/normale.

Aceasta interpretare legislativa este complet eronata, deoarece citind cu atenție tot alin. (6) , vedem ca acesta se referea strict la permanenta prin chemări de la domiciliu deoarece : a) se menționează ca „medicii care sunt nominalizați sa asigure asistenta medicala de urgenta, prin chemări de la domiciliu, vor fi salarizați....., ; b) in continuare, cum a menționat mai sus, textul: „pentru perioada in care se asigura garda la domiciliu,, se referea la perioada in care se asigura orele de garda corespunzătoare chemării de la domiciliu; c) prevederea alin (6) apărea cu 1 an anterior reglementării gărzii la domiciliu din ianuarie 2012 si d) separarea activității de garda in activitate medicala efectiv prestata, considerata impropriu garda la domiciliu, de perioada in care se asigura aceasta activitate, neexistând in nicio prevedere legislativa a Ordinului 870/2004, aceasta apărând doar la chemările de la domiciliu in acest alin. (6), pentru raționamentul juridic mai sus exprimat de a recompensa financiar pe medicii obligați de legiuitor sa răspundă la chemările de la domiciliu.

Suținerea SJU ca prevederile alin (6) fac referire la garda la domiciliu, in sensul liniei de garda la domiciliu in specialitatea medicina legala, cum a fost aprobata de MS, deși in Contractul Individual de Munca cu timp parțial nr. n/2016 încheiat cu spitalul, nu exista nici un element in acest sens, se dovedește a fi netemeinica si nelegala deoarece prevederile legislative din alin. (6) au intrat in vigoare in 2011, când nu exista ca modalitate de asigurare a permanentei medico legale decât garda (normala) si chemările de la domiciliu, sub 4 medici angajați, iar garda la domiciliu a fost introdusa legislativ ca forma de organizare a continuității asistentei medicale abia din ianuarie 2012, deci era

imposibil sa legiuitorul sa reglementeze o salarizare a unei forme de organizare a gărzii care apare după 1 an.

SJU revine in 2018 prin Actul Adicional nr./01.03.2018 si modifica Contractul Individual de Munca cu timp parțial nr./2016, litera H Salarizare, revenind la salarizarea corecta stabilita la încheierea inițiala a contractului de munca, care conform Legii 153/2017, ce are prevederi legislative identice cu Legea 284/2010, la Anexa II Cap. II Art. 3 alin. (1), (2), (3) si (6), salarizează garda la domiciliu cu tarif orar pentru totalul orelor de garda prestate la care se adaugă sporul de la alin. (2) si (3), salarizare care nu a fost însă acordata niciodată.

Deoarece legiuitorul a prevăzut din ianuarie 2012 o noua forma de organizare a gărzii, garda la domiciliu, dar din modul de organizare juridica a acesteia rezulta ca este o activitate continua de garda cu caracteristicile specifice gărzii in general/normale, deci identica cu garda in general/normala deja reglementata, consideram ca Legea Salarizării nr. 284/2010 si ulterior Legea nr. 153/2017 se aplica identic ca la garda in general/normala prevăzută la Art.3 alin.(1), (2) si (3), cu tarif orar la care se adaugă spor, altfel legiuitorul nu ar fi permis sa existe o noua forma de organizare a gărzii, care sa nu aibă si reglementare salariale si cu siguranța a considerat ca este inutil sa reia reglementările salariale de la garda in general/normal si pentru garda la domiciliu, rezultând logic juridic ca daca au același mod de reglementare juridica si munca prestata de medic pentru unitatea medicala angajatoare este identica cu munca de garda in general, urmează ca gărzii la domiciliu sa i se aplice aceleași prevederi legislative salariale si care sunt complet diferite de salarizarea pentru permanenta prin chemări de la domiciliu. De asemenea, nu era logic juridic ca legiuitorul sa mai prevadă organizarea unei noi forme de garda, garda la domiciliu, daca aceasta ca organizare juridica si salarizare ar fi identica cu permanenta prin chemări de la domiciliu ale medicilor, deja reglementata legislativ.

Fata de cele mai sus menționate ar rezulta fără echivoc ca salarizarea pentru orele de garda în linia de garda la domiciliu in cazul SML, așa cum a constatat si expertul in Suplimentul la Expertiza, nu trebuie făcută conform permanentei prin chemări de la domiciliu ale medicilor cum a făcut SJU, deoarece garda la domiciliu are alt regim juridic identic gărzii in general, medicul legist la SML asigurând permanenta prin linie de garda continua, compacta si nu prin chemări de la domiciliu ale medicilor, continuitatea in activitatea de garda rezultând si din condica de prezenta si foile colective de prezenta ale gărzii in serviciul medico- legal G.

Salarizarea corecta legala ar fi conform salarizării gărzii in general, prevăzută de Art. 3 alin. (1) pentru tariful orar, la care se adaugă sporul prevăzut de alin (2) si (3), pentru totalul orelor de garda prestate, adică exact cum era prevăzut inițial prin Contractul Individual de Munca cu timp parțial si păstrat din martie 2018 prin Actul Adicional .../2018 al acestuia.

Deoarece perioada de așteptare pentru a răspunde solicitărilor de urgenta pentru medic, in cazul gărzii la domiciliu, este la „domiciliu, deși un alt domiciliu decât cel prevăzut la permanenta prin chemări de la domiciliu ale medicilor, am considerat prin asimilare, ca orele de așteptare fiind mai importante semnificativ ca număr fata de orele de prestare efectiva de activitate medicala, ca Spitalul nu a greșit juridic, acordând pentru orele de garda la domiciliu un tarif orar redus la 40% din tariful orar pentru garda normala, adică similar prevederilor Art. 3 alin. (6) dar la acest tarif orar, Spitalul era obligat sa adauge cum a specificat in contractul de munca si cum prevede legea salarizării si spor corespunzător alin. (2) si (3), pe care nu l-a acordat si acesta este obiectului litigiului de munca, acordarea sporului pentru activitatea de garda continua fiind condiție esențiala a salarizării gărzii, sporul fiind acordat pentru ca activitatea de garda se prestează in afara programului normal de lucru al medicului, din timpul sau de odihna.

Plata sporului de garda conform Art. 3 alin.(2) si (3) ar rezolva deficienta salarizării-plata discriminatorie pentru aceeași munca prestata de medic, la permanenta prin chemări de la domiciliu ale medicilor, pentru serviciul cu 2-4 angajați, când medicul pentru același număr de ore de garda primește 24% sau 20% din salarizarea medicului de garda normala, plata orelor de garda cu sporul adecvat ducând la un venit salarial de 64-67% in cursul săptămânii si 70- 75% in zilele de repaus săptămânal si sărbători legale, adică o retribuție rezonabila comparativ cu garda normala si care ar permite angajatorului sa asigure continuitatea activității medicale cu un număr redus de medici si cu cheltuieli salariale mai mici, astfel de exemplu cu 4 medici de garda la domiciliu ar asigura complet garda unei secții sau serviciu si ar cheltui salarial cat pentru 2,5 medici cu garda normala.

Neplata gării la domiciliu de către SJU, conform legii salarizării cu tarif orar, chiar 40% din tariful orar pentru garda normala, la care se adaugă spor conform Art.3 alin. (2) și (3) a făcut ca toți medicii la care Ministerul Sănătății a aprobat linie de garda la domiciliu, cu excepția medicilor legiști la care permanenta profesionala este obligatorie, sa refuze prestarea acestei forme de garda, deoarece spitalul i-a plătit ca permanenta prin chemare de la domiciliu, adică complet discriminator fata de garda normala, pentru o munca identica ca beneficiu al spitalului, ceea ce a dus la imposibilitate de asigurare a gărzilor de către spital pentru mai multe secții.

Spitalul a mai încercat sa motiveze ca nu a plătit legal garda la domiciliu deoarece legislația românească prin Legea salarizării 153/2017 și Ordinul 870/2004 nu este în acord cu legislația europeana în materie, de unde ar reieși ca pentru garda la domiciliu nu este timp de munca întreaga perioada pe care se derulează garda, urmând deci logic juridic sa fie remunerata în întregime cu tarif orar la care se adaugă spor, ci din toata perioada de garda este timp de munca doar timpul cat se prestează efectiv activitatea medicala, adică aceasta activitate de garda este de fapt o permanenta prin chemare de la domiciliu a medicilor și a invocat în acest sens prevederile rezultând din Comunicarea Interpretativa a Comisiei privind Directiva 2003/88/CE a Parlamentului European și a Consiliului referitor la anumite aspecte ale organizării timpului de lucru(2017/C/165/01).

Citita atent comunicarea în întregime se constata exact contrariul celor susținute de SJU, adică faptul ca întreaga perioada pe care se derulează garda la domiciliu este timp de munca în sensul directivei și logic ar trebui remunerate ca atare, astfel se menționează; „trebuie remarcat faptul ca timpul de garda are statut de „timp de lucru,, indiferent daca persoana lucrează efectiv sau nu în timpul perioadei de serviciu de garda,, „timpul de garda trebuie considerat în întregime timp de lucru, în sensul directivei, daca lucrătorii sunt obligați sa fie prezenți la locul de munca,, „astfel au obligația de a fi disponibili pentru a presta servicii, într-un loc stabilit de angajator, pentru întreaga perioada, fiind supuși unor constrângeri pentru ca „trebuie sa rămână în afara mediului social și au mai putina libertate în gestionarea intervalelor de timp în care serviciile lor profesionale nu sunt solicitate. Comunicarea prevede o singura excepție în care trebuie considerat timp de lucru numai perioada aferenta prestării efective a serviciilor: „în cazul în care lucrătorii trebuie sa fie contactați în orice moment, dar nu au obligația de a rămâne într-un loc determinat de angajator, aceștia putând sa si gestioneze timpul, având mai puține constrângeri și se pot ocupa de propriile interese,, denumit timpul de standby, garda la domiciliu rezultând fără echivoc ca nu se poate încadra aici, încadrându-se însă perfect permanenta prin chemări de la domiciliu ale medicilor.

Interpretarea legislativa făcută de SJU, pentru plata activității din linia de garda la domiciliu, prin care achita pentru totalul zilnic al orelor de garda prestate și totalul sumat lunar al acestora doar tariful orar pentru orele de garda la domiciliu, care este conform Art.3 alin. (6) este de 40% din tariful orar pentru garda normala, este netemeinica și nelegala, prin neplata sporului de garda orele de garda prestate având aceeași contravaloarea indiferent ca sunt prestate în cursul săptămânii sau în zilele de repaus săptămânal și sărbători legale.

Plata activității prestata în linia de garda conform Legii 153/2017 Anexa II, Cap. II, Art. 3 alin (2) și (3) și Art. 2 alin (1) și a Ordinului 870/2004, Art.47, care preia Hotărârea Guvernului 561/2000, Legea 153/2017 și Ordinul 870/2004 preluând prevederile Codului Muncii-Legea 53/2003, Art. 110, Art. 111, Art. 120 alin. (1), Art. 123 alin. (1) și (2), Art. 138 alin (2) și Art. 142 alin (2) obliga deci la o distincție clara între salarizarea activității prestata în afara programului normal de lucru din cursul săptămânii și cea din zilele de repaus săptămânal și sărbători legale și singura modalitate de a face aceasta distincție este plata sporului adecvat fiecărei perioade, orice alta interpretare data Art.3 alin (2) și (3) și Art. 2 alin (1) ducând la o plata nelegala a activității prestata în linia de garda la domiciliu.

Interpretarea legislativa ca prevederile Art.3 alin (2) și (3) și Art.2 alin. (1), privind sporul de garda se aplica și la garda la domiciliu este singura interpretare corecta și legala, care permite o plata în quantum diferit, mai mare (dubla) pentru activitatea prestata în garda din repausul săptămânal și sărbători legale, fata de cea din cursul săptămânii, sporul de garda acordat conform legii, distinct pentru perioada în care se prestează garda fiind singura modalitate de a face aceasta diferențiere.

Acordarea sporului de garda pentru activitatea de garda prestata în afara programului normal de lucru la activitatea de baza și plata acestui spor în quantum mai mare (dublu) în zilele de repaus săptămânal și sărbători legale, se regăsește și în recomandarea făcută de MS-DMSS prin Adresa nr

/11.01.2019, care la alin. 2 recomanda pentru salarizarea activității medicale prestata în vederea asigurării continuității activității, adică pentru activitatea de garda, aplicarea prevederilor Anexei II a Legii 153/2017 și pentru zilele de repaus săptămânal și sărbători legale, respectarea întocmai a Art. 2 din Cap. II, Anexa II a Legii 153/2017 cu „plata unui spor de până la 100% din salariul de baza al funcției îndeplinite,,.

Cum a menționat mai sus, acordarea sporurilor de garda pentru activitatea prestată în linia de garda la domiciliu, a fost prevăzută legal conform Art. 3 alin. (2) și (3) și Art. 2 alin (1) al Cap. II, Anexa II, a Legii 153/2017 și a Ordinului 870/2004 la litera H Salarizare a Contractului Individual de Munca cu timp parțial nr. .../26.10.2016, încheiat de petent cu SJU și menținută prin actele adiționale și după martie 2018 (Actul Adițional nr. ... din martie 2018 fiind ultimul act adițional incident perioadei în litigiu), dar sporurile nu au fost acordate niciodată, SJU plătind pentru activitatea de garda la domiciliu, doar cei 40% din tariful orar pentru totalul orelor de garda prestate, adică plătind doar tariful orar pentru orele de garda la domiciliu, identic pentru orele prestate în cursul săptămânii și cele din repausul săptămânal și sărbători legale, fără sporul adecvat al acestora și nu a motivat niciodată care este temeiul legal pentru a nu respecta Contractul individual de Munca semnat și care este justificarea pentru care plătește doar tariful orar, fără spor, deși legea obligă pentru activitatea de garda ca tariful orar să fie însoțit și de spor, diferit pentru activitatea din linia de garda din cursul săptămânii și cea din repausul săptămânal și sărbători legale.

În concluzie, în baza tuturor acestor considerente, văzând inclusiv actele normative evocate aplicabile speței deduse judecării, relevante sub aspectul posibilității fiecărei persoane/entitate juridică, instanța de judecată de a face distincție între garda la domiciliu și chemările de la domiciliu, a opinat că în cauza nu este necesar să se sesizeze I.C.C.J în vederea pronunțării unei decizii interpretative, existând așadar suficiente elemente pentru a se aplica corect și legal dispozițiile legale aplicabile speței deduse judecării.

Apelantul a depus și completare la punctul de vedere exprimat, în sensul că în cauza nu se impune sesizarea ICCJ cu dezlegarea respectivei chestiuni de drept.

Așadar, înțelege să supună atenției instanței de control judiciar un istoric legislativ cu privire la organizarea liniei de garda la domiciliu relevant în cauza în ceea ce privește modul de salarizare al acesteia cu referire la sporul solicitat de către reclamant, pe de o parte, iar pe de alta parte cu privire la distincția care trebuie făcută în mod obligatoriu în ceea ce privește modalitatea de gardă realizată prin chemarea de la domiciliu sub aspectul salarizării.

Rezumat privind modul de organizare a gărzii la domiciliu și legislația incidentă în ceea ce privește salarizarea:

1. Continuitatea în activitatea de Medicină Legală la serviciile medico-legale județene este asigurată conform Ordin MJ și MS 1.134/C/2552000 art. 2 (3) prin „ore de garda,, sau „prin chemări de la domiciliu ale medicilor în serviciile de medicina legală unde nu se pot organiza ore de garda,,.

Această organizare a muncii pentru asigurarea continuității activității medico-legale, în afara programului normal de lucru, se face în funcție de numărul de medici legiști disponibili astfel: garda/ore de garda normală - la sediul serviciului, când sunt disponibili cel puțin 4 medici; garda la domiciliu - făcută dintr-o locație aflată la 20 de minute de la solicitarea telefonică, când sunt disponibili cel puțin 2 medici (deci când sunt 2 sau 3 medici disponibili), forma de organizare a gărzii introdusă din 2012, prin Art. 38¹, care modifică Ordinul 870/2004 și chemări de la domiciliu ale medicilor, când este un singur medic disponibil sau medicii se afla în imposibilitate de a ajunge în 20 de minute la solicitare.

2. Garda la domiciliu are aceeași reglementare juridică ca mod de organizare a muncii ca și garda normală, doar locația din care se face garda este diferită, fiind o activitate continuă desfășurată între ora de terminare a programului normal de lucru și ora de începere a programului din ziua următoare și de 24 de ore în zilele de repaus săptămânal și sărbători legale și este salarizată conform Legii 153/2017 Anexa II, Cap. II, art. 3 cu tarif orar conform alin. (1) și spor conform alin. (2) și (3).

3. Chemările de la domiciliu, ca și forma de organizare a gărzii sunt reglementate complet diferit de garda la domiciliu, continuitatea activității de garda fiind fragmentată în ore de asigurare a gărzii, când medicul așteaptă solicitarea telefonică și orele de garda, când medicul este chemat de la domiciliu să rezolve urgența apărută, salarizarea fiind făcută conform Legii 153/2017, separat pentru

orele de chemare de la domiciliu care sunt considerate ore de garda conform Art. 3 cu tarif orar -alin (1) si spor -alin (2) si (3) si separat pentru orele de asigurare a gării , conform Art.3 alin (6), cu 40 % din tariful orar, deci acest alineat fiind aplicabil legal strict pentru chemările de la domiciliu.

4. Conform Adresei nr. 1/11 din 03.01.2017 a Consiliului Județean Gorj, către SJU, si a Contractului Individual de Munca cu timp parțial nr/2016 (CIMTP) activitatea de garda desfășurată la SML în perioada în litigiu a fost de garda la domiciliu în linia de garda aprobată de Ministerul Sănătății în 21.12.2016, fapt constatat si de expertiza contabilă judiciară.

5. Salarizarea gării la domiciliu a fost stabilită prin CIMTP nr. 804/2016 în conformitate cu Legea 153/2017, cu tarif orar și spor și menținută prin Actul Adițional nr., ultimul act adițional semnat anterior formulării acțiunii, cu precizarea faptului ca aceasta salarizare nu a fost făcută conform prevederilor din contract, pentru activitatea de garda la domiciliu primind pentru toate orele de garda 40 % din tariful orar, adică salarizarea pentru perioada de asigurare a gării de la forma de organizare a gării de chemare de la domiciliu, fără acordare de spor, adică o salarizare parțială de la o altă formă de organizare a gării decât garda la domiciliu.

6. Pârâtul S.J.U. a asimilat în mod nelegal sub aspectul salarizării garda la domiciliu cu chemarea de la domiciliu în condițiile în care Ordinul 870/2004 si Legea 153/2017 nu permit legal aceasta asimilare, prevederile legale obligând plata pentru garda la domiciliu cu tarif orar si spor prin Art. 3 alin (1), (2) si (3).

7. Deoarece activitatea de garda la domiciliu, pe toată perioada în litigiu este confirmată prin expertiza ca a fost o activitate continuă conform Ordinului 870/2004 si este garda la domiciliu si nu chemări de la domiciliu, plata sporului conform Legii 153/2017 si a salarizării convenite prin CIMTP nr. 804/2016 ar trebui sa fie obligatorie pentru parat, așa cum s-a solicitat si așa cum a reieșit din probatoriul administrat.

8. Intimatul-parat nu achita sporul convenit prin CIMTP si prevăzut în Legea 153/2017 exclusiv probabil din cauza dificultăților financiare, ori a managementului defectuos, refuzând sa credem ca nu se poate face distincția între garda la domiciliu si chemarea de la domiciliu a medicilor, acestea fiind în fapt forme de organizare a gării complet diferite si continuând sa le "amestece/confunde" intenționat si sa organizeze si sa salarizeze garda la domiciliu ca si când ar fi chemări de la domiciliu ale medicilor, fiind în contradicție vădită cu starea de fapt si cu prevederile legislative.

Raportat la aceste motive si argumente, precum si la dispozițiile relevante la care a făcut referire si respectiv la constatările expertului expuse prin suplimentul la raportul de expertiza urmează să se analizeze și aprecieze de instanță cu privire la necesitatea sesizării ICCJ.

Punct de vedere formulat de către apelantul pârât SJU

Dispozițiile art. 3 alin. 2 și 3 din Anexa 2 Capitolul II din Legea nr. 153/2017, prevăd: "(2) Gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului de lucru de la funcția de bază în zilele lucrătoare se salarizează cu un spor de până la 75% din tariful orar al salariului de baza.

(3) Gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului de lucru de la funcția de bază, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit dispozițiilor legale, nu se lucrează, se salarizează cu un spor de până la 100% din tariful orar al salariului de bază."

iar dispozițiile alin.(6):

"(6) Medicii care sunt nominalizați să asigure asistența medicală de urgență, prin chemări de la domiciliu, sunt salarizați pentru perioada în care asigură garda la domiciliu cu 40% din tariful orar aferent salariului de bază pentru numărul de ore în care asigură garda la domiciliu."

A apreciat că, în conformitate cu prevederile art. 3 alin. 2 si 3 sus menționate, se estimează că aceste reglementări ar fi aplicabile pentru toți medicii care sunt implicați în activități de asistență medicală de urgență, inclusiv în cazul în care aceștia sunt chemați să efectueze intervenții de urgență prin chemare de la domiciliu.

Cu toate acestea prevederile alin. (6) al art. 3, sus menționat, reglementează altceva în situația chemării de la domiciliu a medicilor, astfel că, în opinia sa este necesar ca instanța competentă să

stabilească clar aplicabilitatea acestor prevederi, pentru a asigura o interpretare unitară și echitabilă a drepturilor salariale pentru toți medicii din cadrul sistemului public de sănătate.

În considerarea celor de mai sus, apreciază că s-ar impune analiza de către Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a determina clarificarea aplicabilității în acest context.

III. Cu privire la admisibilitatea sesizării:

Curtea reține că potrivit art. 2 alin. (1) din O.U.G. nr. 62/2024, dacă în cursul judecății proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Potrivit art. 4 din aceeași ordonanță, dispozițiile sale se completează cu cele ale legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu celelalte reglementări aplicabile în materie.

Analizând îndeplinirea cumulativă în cauză a acestor condiții de admisibilitate, Curtea constată că obiectul investiției instanței vizează, în principal, cererea privind obligarea pârâtului să achite pe ultimii trei ani anterior introducerii prezentei acțiuni diferențele salariale, reprezentate de sporul de gardă pentru orele de gardă executate la domiciliu, conform legii nr. 153/2017, Anexa II, Cap. II, art. 2, art. 3 alin. 2, 3, 4, în cuantum de 50% din tariful orar aferent salariului de baza pentru orele de gardă efectuate în zilele lucrătoare și 100% din tariful orar aferent salariului de bază pentru orele de gardă efectuate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care potrivit dispozițiilor legale nu se lucrează.

Reclamantul este angajat cu contract individual de muncă ca medic primar în cadrul SJU care, potrivit art. 3 alin. 1 din OUG nr. 196/2005/art. 190 alin. 1 din Legea nr. 95/2006 care prevede că „Spitalele publice sunt instituții publice finanțate integral din venituri proprii”, este o instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral din venituri proprii, în coordonarea Consiliului Județean Gorj, potrivit HG nr. 529/2010, Anexa nr. II, pct. 172. Din punct de vedere al regimului juridic al proprietății, SJU este o unitate sanitară publică de interes județean, aparținând domeniului public al județului G.

Execuția bugetului de venituri și cheltuieli al spitalului se raportează lunar și trimestrial consiliului județean. Bugetele de venituri și cheltuieli ale spitalelor din rețeaua administrației publice locale se întocmesc, se aprobă și se execută potrivit prevederilor Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, și fac parte din bugetul general al unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale.

Controlul asupra activității financiare a spitalului public se face, în condițiile legii, de Curtea de Conturi, Ministerul Sănătății, de ministerele și instituțiile cu rețea sanitară proprie sau de alte organe abilitate prin lege.

Se impune să reținem și faptul că spitalul public, indiferent de rețeaua în cadrul căreia funcționează, are obligația să se încadreze în Strategia națională de raționalizare a spitalelor, aprobată prin hotărâre a Guvernului.

Finanțarea spitalelor este un proces complex și multifactorial, care implică o interacțiune complexă între diverși factori sociali, economici și politici, dar în cele din urmă, plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului din spitale este asigurată în cvasitotalitate din fonduri publice.

Potrivit dispozițiilor art. 1 alin. 1 din Legea cadru nr. 153/2017, prezenta lege are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, iar potrivit dispozițiilor art. 2 alin. 1 lit. c, dispozițiile legii se aplică și personalului din autoritățile și instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii.

Prin urmare, prezentul litigiu face parte din categoria proceselor la care fac referire dispozițiile art. 1 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 – stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice.

În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție în jurisprudența sa, prin decizia nr. 19/2025:

„... litigiul se circumscrie domeniului specific de reglementare prevăzut la art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2024, tribunalul fiind investit cu judecarea cererilor formulate de salariații încadrați într-o unitate sanitară publică, obiectul cauzei vizând stabilirea și plata unor drepturi salariale ale angajaților asistenți medicali ori infirmiere, personal de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar, o categorie de salariați cuprinsă în sfera personalului plătit din fonduri publice.”

Prezenta cauză este în curs de judecată în calea de atac a apelului, în conformitate cu prevederile art. 96 alin. 1 pct. 2 C.pr.civ., la Curtea de Apel, ce judecă în ultimă instanță, potrivit dispozițiilor 271 alin. 2 ind. 2 din Codul muncii.

Soluționarea apelului depinde de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 3 alin. 2 și 3, respectiv alin. 6 din Anexa 2, Capitolul II din Legea nr. 153/2017, aspecte referitoare la interpretarea acestor dispoziții fiind invocate prin motivele de apel.

Potrivit preambulului O.U.G. nr. 62/2024, actul normativ s-a adoptat raportat la necesitatea asigurării de urgență a unei practici judiciare uniforme și unitare - care să elimine diferențierile în materia stabilirii/plății drepturilor salariale ale personalului plătit din fonduri publice care își răsfrânge beneficiile atât pe planul înfăptuirii justiției în mod egal și al asigurării egalității în fața legii, cât și asupra raporturilor socio-economice (...) în considerarea rolului constituțional al Înaltei Curți de Casație și Justiție, consacrat prin art. 126 alin. (3) din Constituția României, republicată, de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii de către toate instanțele judecătorești, (...), constatându-se existența unui fenomen generalizat și cu tendințe de permanentizare de practica judiciară neunitară la nivelul instanțelor judecătorești care soluționează procese privitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salarială ale personalului plătit din fonduri publice, precum și litigiilor referitoare la stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie și a altor prestații de asigurări sociale ale acestui personal, având în atenție necesitatea identificării unor remedii procedurale eficiente care să asigure îndeplinirea dezideratului unei practici judiciare imitare în materia supusă reglementării, dar, în același timp să nu impiețeze asupra hunei funcționării a întregului sistem judiciar.

În aceste condiții, deși dispozițiile O.U.G. nr. 62/2024 se completează cu dispozițiile Codului de procedură civilă, față de scopul declarat al legiuitorului avut în vedere la adoptarea actului normativ, precum și față de modalitatea de reglementare, Curtea apreciază că în concepția O.U.G. nr. 62/2024 diferă condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept față de art. 519 Cod de procedură civilă.

Astfel, Curtea apreciază că principala condiție de admisibilitate a unei astfel de sesizări, în materia litigiilor privind stabilirea și/sau plata drepturilor de natură salarială sau de pensie ale personalului plătit din fonduri publice, este ca Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea procesului, iar această chestiune de drept să nici nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Odată verificată îndeplinirea acestei condiții, sesizarea este obligatorie, având în vedere modalitatea de formulare a textului, respectiv completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac (...) va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Pe de altă parte, din jurisprudența ICCJ reiese că se mai impune stabilirea existenței unei chestiuni de drept reale, veritabile, susceptibile să dea naștere unor interpretări diferite pentru care să fie necesară o rezolvare de principiu, astfel cum a statuat Înalta Curte de Casație și Justiție că este necesar potrivit art. 519 Cod de procedură civilă, întrucât din preambulul O.U.G. nr. 62/2024 reiese că ceea ce a intenționat legiuitorul a fost ca instanța supremă să asigure o interpretare unitară a dispozițiilor legale supuse interpretării în litigiile privind salarizarea/dreptul la pensie al personalului

plătit din fonduri publice, iar măsurile legislative propuse pot influența pozitiv activitatea instanțelor judecătorești, în condițiile în care, încă dintr-o etapă incipientă, s-ar asigura clarificarea unor chestiuni dificile de drept.

Prin urmare, sesizarea se dispune cu titlu imperativ, numai pentru clarificarea unor chestiuni dificile de drept, în aprecierea prealabilă a instanței care judecă procesul, aspect ce va fi analizat pe larg în prezentarea opiniei completului de judecată.

Totodată, lecturând centralizatoarele privind hotărârile prelabile și recursurile în interesul legii pronunțate de Înalta Curte de Casație și Justiție în materia contenciosului administrativ și litigiilor de muncă, instanța nu a identificat nicio hotărâre privind expres chestiunea de drept care face obiectul prezentei cauze.

În concluzie, Curtea de Apel apreciază că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile OUG nr. 62/2024.

**IV. Norme de drept a căror interpretare se solicita și dispoziții relevante în speță:
Redarea normelor de drept interne în privința cărora se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție dezlegarea unei chestiuni de drept:**

Art. 3 din Anexa 2, Capitolul II din Legea nr. 153/2017:

„(1) Personalul sanitar cu pregătire superioară care efectuează gărzii pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază se salarizează cu tariful orar aferent salariului de bază.

(2) Gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului de lucru de la funcția de bază în zilele lucrătoare se salarizează cu un spor de până la 75% din tariful orar al salariului de bază.

(3) Gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului de lucru de la funcția de bază, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit dispozițiilor legale, nu se lucrează, se salarizează cu un spor de până la 100% din tariful orar al salariului de bază.

(...)

(6) Medicii care sunt nominalizați să asigure asistența medicală de urgență, prin chemări de la domiciliu, sunt salarizați pentru perioada în care asigură garda la domiciliu cu 40% din tariful orar aferent salariului de bază pentru numărul de ore în care asigură garda la domiciliu.”

Art. 29 din Ordinul nr. 870/2004 pentru aprobarea Regulamentului privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar:

(1) Asigurarea asistenței medicale de specialitate în afara programului normal de lucru în specialitatea anatomie patologică se asigură prin chemarea medicilor de la domiciliu.

(2) Asigurarea continuității asistenței medicale de specialitate în afara programului normal de lucru în specialitatea medicină legală se asigură conform legislației specifice.

Art. 38¹ din Ordinul nr. 870/2004 :

(1) Continuitatea asistenței medicale se poate asigura și prin gardă la domiciliu.

(2) Garda la domiciliu se organizează pe specialități.

(3) Se poate organiza gardă la domiciliu, pe specialități, dacă în secțiile sau compartimentele cu paturi, precum și în ambulatoriul integrat al spitalului sunt încadrați cel puțin 2 medici în specialitatea respectivă.

(4) În garda la domiciliu, pe specialități, pot fi cooptați și medici care nu sunt angajați în unitatea respectivă, dar care sunt confirmați prin ordin al ministrului sănătății în specialitatea stabilită pentru garda la domiciliu.

(5) Garda la domiciliu se organizează, în zilele lucrătoare, între ora de terminare a programului stabilit pentru activitatea curentă a medicilor din cursul dimineții și ora de începere a programului de dimineață din ziua următoare.

(6) În zilele de repaus săptămânal, zilele de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit reglementărilor legale, nu se lucrează, garda la domiciliu începe de dimineață și durează 24 de ore.

(7) Medicul care asigură garda la domiciliu în acest interval are obligația de a răspunde la solicitările primite din partea medicului coordonator de gardă și de a se prezenta la unitatea sanitară într-un interval de maximum 20 de minute.

(8) Pe toată perioada efectuării gărzii la domiciliu, starea fizică și psihică a medicului nominalizat trebuie să permită acordarea corespunzătoare a serviciilor medicale, în situații de urgență, conform competențelor profesionale ale acestuia.

Art. 48 din Ordinul nr. 870/2004:

(1) Chemările de la domiciliu se consemnează în condica de prezență pentru activitatea de gardă, se consideră ore de gardă și se salarizează potrivit legii.

(2) Se consideră ore de gardă numai orele efectiv prestate în unitatea sanitară în care s-a efectuat chemarea de la domiciliu.

Art. 2 din Ordinul comun al Ministerului Justiției și Ministerului Sănătății nr. 1134/255/2000 pentru aprobarea Normelor procedurale privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale:

(1) Instituțiile de medicină legală asigură servicii de medicină legală în mod permanent, printr-un program de activitate menit să asigure accesibilitate - zi și noapte -, precum și printr-un program de lucru cu publicul pentru zilele de lucru.

(2) Lucrările constând în cercetarea la fața locului și ridicarea cadavrului, autopsii urgente, cercetarea cazurilor în care există pericolul dispariției unor mijloace de probă sau schimbarea unor situații de fapt se efectuează în regim de permanență.

(3) Programul de permanență se asigură prin ore de gardă în institutele de medicină legală din centrele medicale universitare, denumite în continuare institute de medicină legală, și în serviciile de medicină legală județene sau prin chemări de la domiciliu ale medicilor în serviciile de medicină legală unde nu se pot organiza ore de gardă.

V. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

Nu au fost identificate alte hotărâri judecătorești asupra chestiuni de drept în discuție.

VI. Prezentarea jurisprudenței naționale/a altor state/comunitară/a drepturilor omului apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei:

Nu a fost identificată jurisprudență relevantă strict asupra chestiuni de drept în discuție, exceptând jurisprudența de ordin general a CJUE în domeniul calificării ca timp de lucru a orelor de gardă la domiciliu.

Se mai poate aminti Decizia HP nr. 59/2020, cu privire la salarizarea orelor de gardă în perioada de aplicare etapizată a legii nr. 153/2017, decizie care nu este de natură a dezlega problema de drept incidentă.

VII. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

După cum reiese din prezentarea istoricului litigiului, precum și a susținerilor părților, chestiunea supusă analizei instanței învestite cu solutionarea prezentului litigiu vizează, în esență, determinarea salarizării orelor de gardă la domiciliu, în special a orelor astfel calificate și efectuate în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care potrivit dispozițiilor legale nu se lucrează, părțile interpretând în mod diferit dispozițiile care reglementează modalitatea de salarizare a medicilor care asigură asistența medicală de urgență prin chemări de la domiciliu, respectiv art. 3 din Anexa nr. II, Cap. II din legea nr. 153/2017:

„(1) Personalul sanitar cu pregătire superioară care efectuează gărzi pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului normal de lucru de la funcția de bază se salarizează cu tariful orar aferent salariului de bază.

(2) Gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului de lucru de la funcția de bază în zilele lucrătoare se salarizează cu un spor de până la 75% din tariful orar al salariului de bază.

(3) Gărzile efectuate de personalul sanitar cu pregătire superioară pentru asigurarea continuității asistenței medicale în afara normei legale de muncă și a programului de lucru de la funcția de bază, în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, potrivit dispozițiilor legale, nu se lucrează, se salarizează cu un spor de până la 100% din tariful orar al salariului de bază.

(...)

(6) Medicii care sunt nominalizați să asigure asistența medicală de urgență, prin chemări de la domiciliu, sunt salarizați pentru perioada în care asigură garda la domiciliu cu 40% din tariful orar aferent salariului de bază pentru numărul de ore în care asigură garda la domiciliu.”

Într-o primă opinie, susținută de apelantul parat, medicii care sunt nominalizați să asigure asistența medicală de urgență, prin chemări de la domiciliu, sunt salarizați pentru perioada în care asigură garda la domiciliu cu 40% din tariful orar aferent salariului de bază pentru numărul de ore în care asigură garda la domiciliu, indiferent de zilele în care efectuează o astfel de gardă la domiciliu, conform dispozițiilor art. 3 alin. 6 din Anexa II, cap. II din Legea nr. 153/2017.

Într-o a doua opinie, favorabilă intimatului reclamant, la venitul rezultat din aplicarea procentului de 40% din tariful orar aferent salariului de bază pentru numărul de ore în care asigură garda la domiciliu, se aplică procentele prevăzute de dispozițiile art. 3 alin. 2 și 3 din Anexa nr. II, Cap. II la Legea nr. 153/2017, în susținerea acestei opinii intimatul reclamant considerând în esență, că o aplicare strictă a art. 3 alin. 6, fără a se face o coroborare cu alineatele anterioare, precum și cu alte acte normative sau prevederi contractuale ar fi discriminatorie și nelegală, față de salarizarea aplicabilă în privința gărzii normale.

Asupra chestiunii în discuție, reține Curtea că, în primul rând, potrivit art. 1 al. 3-4 din Legea nr. 153/2017, începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în prezenta lege. Prin contractele colective de muncă/acordurile colective de muncă și contractele individuale de muncă nu pot fi negociate salarii sau alte drepturi de natură salarială în bani sau în natură care excedează sau contravin prevederilor prezentei legi.

Pe cale de consecință, în ceea ce privește salarizarea personalului din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului, se impune a fi aplicate cu prioritate prevederile legii-cadru față de orice alt tip de prevederi legale sau contractuale.

În al doilea rând, prin Ordinul Ministerului Sănătății nr. 870/2004 a fost aprobat Regulamentul privind timpul de muncă, organizarea și efectuarea gărzilor în unitățile publice din sectorul sanitar, în cuprinsul căruia, la art. 29 alin. 2 s-a prevăzut că asigurarea continuității asistenței medicale de specialitate în afara programului normal de lucru în specialitatea medicină legală se asigură conform legislației specifice.

Legislația specifică la care se face astfel referire este reprezentată de Normele procedurale privind efectuarea expertizelor, a constatărilor și a altor lucrări medico-legale, aprobate prin Ordinul comun al Ministerului Justiției și Ministerului Sănătății nr. 1134/255/2000 care, la art. 2, prevăd următoarele:

Art. 2 - (1) Instituțiile de medicină legală asigură servicii de medicină legală în mod permanent, printr-un program de activitate menit să asigure accesibilitate - zi și noapte -, precum și printr-un program de lucru cu publicul pentru zilele de lucru.

(2) Lucrările constând în cercetarea la fața locului și ridicarea cadavrului, autopsii urgente, cercetarea cazurilor în care există pericolul dispariției unor mijloace de probă sau schimbarea unor situații de fapt se efectuează în regim de permanență.

(3) Programul de permanență se asigură prin ore de gardă în institutele de medicină legală din centrele medicale universitare, denumite în continuare institute de medicină legală, și în serviciile de medicină legală județene sau prin chemări de la domiciliu ale medicilor în serviciile de medicină legală unde nu se pot organiza ore de gardă.

(4) Programul de permanență prin chemări de la domiciliu ale medicilor se comunică organelor de urmărire penală, iar programul de lucru cu publicul se afișează la loc vizibil în instituțiile de medicină legală.

Prin urmare, din cuprinsul prevederilor speciale care reglementează activitatea serviciilor de medicină legală rezultă în mod clar că programul de permanență obligatoriu pentru aceste instituții se poate asigura fie prin ore de gardă, fie prin chemări de la domiciliu ale medicilor în serviciile de medicină legală unde nu se pot organiza ore de gardă.

În ceea ce privește remunerarea acestora, dispozițiile art. 48 din Regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 870/2004, în forma în vigoare începând cu data de 08.12.2016 (urmare a modificărilor aduse prin Ordinul nr. 1375/2016) stabilesc că chemările de la domiciliu se consemnează în condica de prezență pentru activitatea de gardă, se consideră ore de gardă și se salarizează potrivit legii, considerându-se însă ore de gardă numai orele efectiv prestate în unitatea sanitară în care s-a efectuat chemarea de la domiciliu.

Din cuprinsul dispozițiilor art. 3 alin. 6 din Cap. II al Anexei nr. II la lege, menționate mai sus, rezultă însă că, pe perioada în care asigură garda la domiciliu prin chemări de la domiciliu, medicii vor fi salariați cu 40% din tariful orar aferent salariului de bază pentru numărul de ore în care asigură garda la domiciliu, fără a se face distincție așadar între orele efectiv prestate în unitatea sanitară și orele de staționare la domiciliu.

Prin urmare, din coroborarea acestor dispoziții rezultă că orele de garda la domiciliu sunt remunerate distinct de prevederile art. 3 alin. 2 și 3 din Cap. II, Anexa nr. II din Legea nr. 153/2017, anume potrivit alin. 6 din același articol, cu un tarif orar mai mic decât cel prevăzut prin dispozițiile art. 3 alin. 1, doar orele efectiv prestate în acest interval de timp fiind salarizate prin aplicarea sporurilor prevăzute de art. 3 alin. 2 și 3 din Anexa II, Cap. II din Legea nr. 153/2017.

Pe de altă parte, câtă vreme, prin dispozițiilor art. 29 alin. 2 din Regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 870/2004 și respectiv art. 2 din Normele aprobate prin Ordinul nr. 1134/255/2000, legiuitorul a instituit obligativitatea asigurării unui program de permanență în cadrul serviciilor de medicină legală, fie prin ore de gardă, fie prin chemări de la domiciliu, este evident că, cele două modalități de asigurare a permanenței sunt diferite, fapt ce justifică presupunerea că și modalitatea de salarizare a acestora ar fi diferită.

O asemenea concluzie apare justificată și din perspectiva calificării gărzii la domiciliu ca reprezentând, de regulă, timp de odihnă, și numai în mod excepțional timp de lucru, în funcție de criteriile stabilite în jurisprudența CJUE.

Din această perspectivă, în sensul primei opinii, ar fi justificată remunerarea gărzii la domiciliu exclusiv în temeiul dispozițiilor art. 3 alin. 6 din Anexa II, Cap. II din Legea nr. 153/2017, numai orele efectiv prestate în urma chemărilor de la domiciliu urmând a fi remunerate cu sporurile prevăzute de art. 3 alin. 2 și 3 și 4 din Cap. II al Anexei nr. II la Legea nr. 153/2017.

În sensul celei de-a doua opinii, suplimentar argumentelor invocate de intimatul reclamant, s-ar putea invoca faptul că dispozițiile art. 3 alin. 6 din Anexa nr. II, Cap. II din Legea nr. 153/2017 sunt derogatorii doar în ceea ce privește tariful orar aferent salariului de bază, care este mai mic decât cel prevăzut la art. 3 alin. 1 din Anexa nr. II, Cap. II din Legea nr. 153/2017, la care vor fi aplicate sporurile reglementate de dispozițiile alin. 2 și 3 din același articol.

Se constată astfel că există posibilitatea interpretării diferite a dispozițiilor legale care reglementează drepturile aferente gărzii la domiciliu, câtă vreme acestea au un caracter contradictoriu și incomplet, fapt ce justifică pe deplin dificultatea chestiunii în discuție, cu atât mai mult cu cât din rapoartele de expertiză întocmite în cauză, rezultă că drepturile salariale solicitate numai de către un salariat pe un interval de circa trei ani se ridică la sume ce depășesc 200.000 lei.

Prin urmare, nu poate fi ignorat efectul pe care generalizarea la nivelul instanțelor a unei jurisprudențe în sensul primei opinii l-ar avea asupra bugetului de stat, având în vedere diferențele majore dintre drepturile achitate de instituția sanitară și cele pretinse de intimatul reclamant, potrivit rapoartelor de expertiză efectuate în cauză, rezultate din modul pretins eronat de aplicare a dispozițiilor legale în discuție.

Opinia completului de judecată la acest moment procesual – obligatoriu a fi redată conform disp. art. 520 al. 1 c.pr.civ. - este în sensul primei opinii, argumentele avute în vedere vizând, dincolo

de aspectele anterior menționate, faptul că textul art. 3 alin. 6 din Anexa nr. II, Cap. II din Legea nr. 153/2017, face referire exclusivă la regimul juridic al gărzii la domiciliu. Nu este de exclus ca opinia completului să fie reevaluată la momentul soluționării cauzei pe fond, în raport de soluția adoptată de instanța supremă, opiniile exprimate la nivelul celorlalte instanțe, precum și argumentele prezentate de părți cu privire la aceste aspecte.

În raport de toate aceste considerente, apreciază instanța necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru a da o dezlegare de principiu următoarei chestiuni de drept: „dacă dispozițiile art. 3 alin. 2 și 3 din Anexa 2, Capitolul II din Legea nr. 153/2017 sunt aplicabile și în situația medicilor care sunt nominalizați să asigure asistența medicală de urgență în chemări de la domiciliu pentru perioada în care se asigură garda la domiciliu ori dacă în această situație, salariul/salarizarea ar fi reglementat/ă exclusiv în alin. 6 al art. 3 din Anexa 2, capitolul II al aceluiași act normativ.”

În temeiul art. 2 alin. 3 și art. 4 din O.U.G. nr. 62/2024, raportat la art. 520 alin. 2 Cod de procedura civilă, instanța va dispune suspendarea judecării prezentei cauze până la soluționarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție a sesizării privind dezlegarea chestiunii de drept, iar potrivit art. 2 alin. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, odată cu comunicarea către Înalta Curte de Casație și Justiție, prezenta încheiere se transmite, în copie, prin poștă electronică, de către instanța de trimitere și celorlalte instanțe judecătorești competente să soluționeze, în primă instanță sau în calea de atac, procese de natura celui în care aceasta a fost formulată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În baza art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024 dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „dacă dispozițiile art. 3 alin. 2 și 3 din Anexa 2 Capitolul II din Legea nr. 153/2017 sunt aplicabile și în situația medicilor care sunt nominalizați să asigure asistența medicală de urgență în chemări de la domiciliu pentru perioada în care se asigură garda la domiciliu ori dacă în această situație, salarizarea ar fi reglementată exclusiv în alin. 6 al art. 3 din Anexa 2 capitolul II al aceluiași act normativ.”

În baza art. 520 alin. 2 C.pr.civ. suspendă judecarea cauzei privind soluționarea cererii de apel declarat de către apelantul reclamant DI, împotriva sentinței civile nr. X din data de 29 Februarie 2024, astfel cum a fost completată prin sentința civilă nr. X1 din data de 11.04.2024, precum și a apelului declarat de către apelantul pârât Spitalul Județean de Urgență Târgu-Jiu, împotriva sentinței civile nr. X din data de 29 Februarie 2024, ambele hotărâri judecătorești anterior menționate fiind pronunțate de către Tribunalul G., Secția Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, în dosarul nr., până la pronunțarea hotărârii prealabile.

Cu recurs pe toată durata suspendării în ceea ce privește măsura suspendării cauzei.

Cererea de recurs se va depune la Curtea de Apel.

Pronunțată azi, 20.11.2025, prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței.

Președinte,

Judecător,

Grefier,